

**ACTA DE LA SESSIÓ
PLENÀRIA EXTRAORDINÀRIA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA
DEL DIA 20 DE NOVEMBRE DE 2014**

A la ciutat de Barcelona, el 20 de novembre de 2014, a les 12 hores i 10 minuts, es reuneix al Saló de Sessions de la Diputació de Barcelona, en sessió plenària extraordinària de primera convocatòria, la Diputació de Barcelona, sota la presidència del seu President senyor Salvador Esteve i Figueras, i amb l'assistència del Vicepresident primer, senyor Ferran Civil i Arnabat, Vicepresidenta segona, senyora Mercè Conesa i Pagès, Vicepresident tercer, senyor Joaquim Ferrer i Tamayo, Vicepresident quart, senyor Antoni Fogué i Moya, i amb les diputades i diputats que s'esmenten a continuació, senyors i senyores: Xavier Amor i Martín, Gerard Ardanuy i Mata, Elsa Blasco i Riera, Andreu Carreras i Puigdelliura, Ramon Castellano i Espinosa, Marc Castells i Berzosa, Jaume Ciurana i Llevadot, Carles Combarros i Vilaseca, Pilar Díaz i Romero, Arnau Funes i Romero, Jesús Angel García Bragado, Joan Carles García i Cañizares, Carme García i Lores, Ignasi Giménez i Renom, Sara Jaurrieta i Guarner, Josep Jo i Munné, Josep Llobet Navarro, Manel Enric Llorca i Ibañez, Alex Mañas i Ballesté, Josep Mayoral i Antigas, Eva Maria Menor i Cantador, Josep Monrás i Galindo, Immaculada Moraleda i Pérez, Josep Oliva i Santiveri, Jordi Portabella i Calvete, Pere Prat i Boix, Joan Puigdollers i Fargas, Mònica Querol Querol, Ramon Riera i Bruch, Ramon Riera Macia, Maria Mercè Rius i Serra, Joan Roca i Lleonart, Rafael Roig i Milà, Carles Rossinyol i Vidal, Carles Ruiz i Novella, Josep Salom i Ges, Jordi Serra i Isern, Ramon Serra i Millat, Francesc Serrano i Villarroya, Mireia Solsona i Garriga, Jordi Subirana i Ortells,

Actua de secretària la senyora Petra Mahillo García, Secretària General de la Corporació.

Hi assisteixen el Director de Serveis de Secretaria, senyor José Luis Martínez-Alonso Camps, la Interventora General, senyora Teresa M. Raurich Montasell i el Tresorer, senyor Josep Abella Albiñana.

Excusen la seva absència els diputats senyors Xavier García Albiol i Alberto Villagrasa Gil.

Constatada l'existència del quòrum previst a l'article 46 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, en la seva redacció donada per la Llei 11/1999 de 21 d'abril, i oberta la Sessió pel Sr. President s'entra a l'examen i al debat dels assumptes relacionats a l'Ordre del Dia que es transcriu a continuació:

1.- Dictamen pel qual es proposa, d'una banda la modificació de l'acord adoptat pel Ple en la seva sessió de 30 d'octubre de 2014, pel qual s'acordà la classificació en grups, la fixació del nombre màxim dels membres dels òrgans de govern i administració, així com la fixació de les retribucions del personal d'alta direcció dels sector públic local de la Diputació de Barcelona, en compliment del que disposa la disposició addicional 12 de la L 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de règim local en la redacció donada per la L 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local i, d'altra la rectificació d'un error material subsanable, a l'empara de l'article 105.2 de la Llei 30/1992.

2.- Dictamen pel qual es proposa aprovar i sol·licitar l'ajornament de l'amortització dels saldos corresponents a les liquidacions negatives de la participació en els ingressos de l'Estat dels anys 2008 i 2009, d'acord amb els termes establerts en la disposició addicional única del Reial Decret-Llei 12/2014, de 12 de setembre.

3.- Dictamen pel qual es proposa aprovar inicialment el Pressupost General de la Diputació de Barcelona, els seus annexos i les seves Bases d'execució per a l'exercici 2015.

ÀREA D'HISENDA, RECURSOS INTERNES I NOVES TECNOLOGIES

1.- Dictamen de data 5 de novembre de 2014, pel qual es proposa, d'una banda la modificació de l'acord adoptat pel Ple en la seva sessió de 30 d'octubre de 2014, pel qual s'acordà la classificació en grups, la fixació del nombre màxim dels membres dels òrgans de govern i administració, així com la fixació de les retribucions del personal d'alta direcció dels sector públic local de la Diputació de Barcelona, en compliment del que disposa la disposició addicional 12 de la L 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de règim local en la redacció donada per la L 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local i, d'altra la rectificació d'un error material subsanable, a l'empara de l'article 105.2 de la Llei 30/1992.

Per Acord del Ple de la Diputació de Barcelona número 135/14, adoptat en sessió del 30 d'octubre de 2014, s'aprovà la classificació en grups, la fixació del nombre màxim dels membres dels òrgans de govern i administració, així com la fixació de les retribucions del personal d'alta direcció dels sector públic local de la Diputació de Barcelona, en compliment del que disposa la disposició addicional 12 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de règim local en la redacció donada per la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Vist que en la part resolutiva de l'esmentat dictamen es va ometre l'acord relatiu a la fixació del nombre màxim dels membres dels òrgans de govern i administració de la Fundació Privada Institut d'Humanitats de Barcelona.

Vist que en l'apartat vuitè de la part resolutiva de l'esmentat dictamen s'acordà procedir a l'adaptació dels vigents contractes del personal laboral subjecte al règim especial d'alta direcció i el contracte mercantil als que es feia referència.

Vist que en l'apartat novè següent s'acordava modificar els contractes a què fa referència l'apartat 3 de la part dispositiva d'acord, quan la relació dels contractes a modificar es contenia realment en l'apartat vuitè de la part dispositiva de l'acord.

Vist que en el mateix apartat novè s'acordava modificar els esmentats contractes pel que fa al règim retributiu, però no es fixava la data d'efectes de la modificació.

Atès que es considera adient salvar l'omissió observada en relació a la Fundació Privada Institut d'Humanitats de Barcelona, rectificar els errors materials abans

esmentats, i fixar la data de l'1 de gener de 2015 com d'inici de la vigència de les modificacions contractuals expressades.

Atès que en el paràgraf 2 de la ja citada disposició addicional 12 de la Llei 7/1985, en la redacció donada per la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, s'atribueix la competència per adoptar aquests acords al Ple de la corporació.

Vist l'apartat 4.1.4.f) de la Refosa 1/2014, sobre delegació de competències i d'atribucions d'òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, aprovada pel Decret de la Presidència núm. 11876/13, de data 11 de desembre de 2013, i publicada al BOPB de 23 de desembre de 2013.

En conseqüència, atesos els motius exposats i la normativa aplicable, el President delegat de l'Àrea d'Hisenda, Recursos Interns i Noves Tecnologies, eleva al Ple, previ l'informe de la Comissió Informativa i de Seguiment d'Hisenda, Recursos Interns i Noves Tecnologies, l'adopció dels següents

ACORDS

Primer. AFEGIR un nou apartat quart bis en la part resolutive de l'Acord del Ple de la Diputació de Barcelona número 135/14, de data 30 d'octubre de 2014, per tal de fixar el nombre màxim dels membres dels òrgans de govern i administració de la Fundació Privada Institut d'Humanitats de Barcelona, amb el contingut que segueix:

*“**Quart bis.** ACORDAR que en la Fundació Privada Institut d'Humanitats de Barcelona, el Patronat és l'òrgan de govern i administració i es regula per la Llei catalana 4/2008, de 24 d'abril, parcialment modificada per la L 5/2011, de 19 de juliol, del Llibre Tercer del Codi Civil català, relatiu a les persones jurídiques, mantenint el nombre de membres que fixen els seus estatuts.”*

Segon. MODIFICAR l'apartat novè de la part resolutive l'Acord del Ple número 135/14, de 30 d'octubre de 2014, per incorporar-hi la data d'entrada en vigor de les modificacions dels contractes a què fa referència, i per rectificar un error material, perquè

on deia:

*“**Novè.** MODIFICAR els contractes laborals del règim especial d'alta direcció dels llocs de treball i, en el seu cas, del contracte mercantil del conseller delegat de la XAL, SL a què fa referència l'apartat 3 de la part dispositiva d'aquest acord, pel que fa al règim retributiu, mantenint la resta de les condicions laborals en aquells regulades, llevat que els òrgans competents dels ens associats o vinculats, anteriorment assenyalats, acordin modificar qualsevol altra clàusula.”*

ha de dir:

*“**Novè.** MODIFICAR, amb efectes a partir de l'1 de gener de 2015, els contractes laborals del règim especial d'alta direcció dels llocs de treball i, en el seu cas, del contracte mercantil del conseller delegat de la XAL, SL a què fa*

*referència l'apartat **vuitè** de la part dispositiva d'aquest acord, pel que fa al règim retributiu, mantenint la resta de les condicions laborals en aquells regulades, llevat que els òrgans competents dels ens associats o vinculats, anteriorment assenyalats, acordin modificar qualsevol altra clàusula."*

Tercer. MODIFICAR l'apartat onzè de la part resolutiva de l'Acord del Ple número 135/14, de data 30 d'octubre de 2014, per rectificar la referència que erròniament es fa a l'apartat tercer de la seva part dispositiva, de manera que

on deia:

*"**Onzè.** PUBLICAR els anteriors acords en el BOPB, en la web de la Diputació de Barcelona i en la seu electrònica, així com la composició definitiva dels òrgans de govern de les entitats referenciades, i les dades bàsiques, especialment les retribucions màximes del personal subjecte a contracte d'alta direcció a què es refereix l'apartat tercer d'aquest acord."*

ha de dir:

*"**Onzè.** PUBLICAR els anteriors acords en el BOPB, en la web de la Diputació de Barcelona i en la seu electrònica, així com la composició definitiva dels òrgans de govern de les entitats referenciades, i les dades bàsiques, especialment les retribucions màximes del personal subjecte a contracte d'alta direcció a què es refereix l'apartat **vuitè** d'aquest acord."*

Quart. ACORDAR la refosa de les modificacions i esmenes aquí aprovades amb el text del dictamen original aprovat per Acord del Ple de la Diputació de Barcelona número 135/14, de data 30 d'octubre de 2014, als efectes de facilitar la publicació, difusió i notificació del text definitiu que ja les incorpori.

El Ple n'acorda l'aprovació per unanimitat dels 46 membres presents a la sessió, dels 49 de fet i 51 de dret que en l'actualitat el constitueixen. Els membres presents a la sessió són dels Grups següents: Convergència i Unió (20), Partit dels Socialistes de Catalunya - Progrés Municipal (18), Partit Popular (3), Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa - Entesa (3) i Esquerra Republicana de Catalunya - Acord Municipal (2).

2.- Dictamen de data 3 de novembre de 2014, pel qual es proposa aprovar i sol·licitar l'ajornament de l'amortització dels saldos corresponents a les liquidacions negatives de la participació en els ingressos de l'Estat dels anys 2008 i 2009, d'acord amb els termes establerts en la disposició addicional única del Reial Decret-Ilei 12/2014, de 12 de setembre.

El Reial Decret-Ilei 12/2014, de 12 de setembre, estableix en la seva disposició addicional única la possibilitat d'ajornar en deu anys més les devolucions dels saldos negatius de les liquidacions de les participacions en els ingressos de l'Estat corresponents als exercicis 2008 i 2009. El règim de devolucions d'aquests saldos negatius venia regulat per la disposició final dècima de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici 2013.

Les condicions que s'estableixen per a aquest nou ajornament són les que a continuació s'indiquen:

- Haver presentat la liquidació del pressupost de la corporació i la de tots el seus ens corresponent a l'exercici 2013.
- Acompliment de les regles fiscals establertes en la Llei orgànica 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, d'acord amb les dades subministrades al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques corresponents al tercer trimestre d'enguany.
- El període mig de pagament a proveïdors no podrà ultrapassar en 30 dies el termini màxim establert per la normativa de la lluita contra la morositat.
- Aprovació de la sol·licitud de l'ajornament pel Ple de la Corporació.

La Corporació compleix totes les condicions assenyalades anteriorment, tant individualment com a nivell consolidat de tot el seu grup sector públic, d'acord amb la informació subministrada al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques corresponent al tercer trimestre d'enguany. Amb detall, l'acompliment de les condicions esmentades són les següents:

- Les liquidacions dels pressupostos i els comptes anuals formulats de les entitats que integren el sector públic DIBA de l'exercici 2013 es varen informar a través de la pàgina web del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.
- D'acord amb l'execució del tercer trimestre d'enguany, les entitats considerades administracions públiques de forma consolidada, així com l'entitat considerada individualment com de mercat, aconsegueixen les tres regles fiscals establertes per la Llei orgànica 2/2012, segons l'informe de la Intervenció General de la Corporació que s'adjunta.
- El període mig de pagament a proveïdors, també d'acord amb l'execució del tercer trimestre, és de -3,52 dies pel que fa a la Corporació, i -3,92 dies pel que fa a tot el sector públic, segons l'informe de la Tresoreria de la Corporació.

L'operació d'ajornament en qüestió és considerada beneficiosa per la Corporació, atès que implicarà alleugerir la càrrega financera a llarg termini sense necessitat d'incórrer en cap despesa financera.

La sol·licitud es presentarà per l'òrgan interventor de l'entitat a la pàgina web del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, abans del dia 30 de novembre, i, en cas d'aprovar-se, tindria efectes a partir del mes de gener de l'any 2015.

Els imports pendents d'amortitzar corresponents a les liquidacions negatives de les participacions en els ingressos de l'Estat, previstos a 31 de desembre d'enguany, ascendeixen a un import total de 157.067.205,87 euros, dels quals un import de 31.737.347,25 corresponen a la liquidació negativa de l'any 2008, i un import de 125.329.858,63 corresponen a la liquidació negativa de l'any 2009. D'acord amb el

règim actual, resten set anys per a la seva cancel·lació definitiva, amb una amortització anual constant de 22.438.172,27 euros.

D'acord amb el nou règim, el període d'amortització d'aquells saldos s'ajornarien fins a 204 mensualitats (17 anys, 7 actuals més 10 anys), amb una amortització anual constant per un import de 9.239.247,40 euros. En conseqüència, l'amortització corresponent, d'acord amb el nou règim, es realitzaria des de l'any 2015 fins l'any 2031.

Vist l'apartat 4.1.4. b) de la Refosa 1/2014, sobre nomenaments i delegació de competències i atribucions dels òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, aprovada pel Decret de la Presidència núm. 11876/13, de data 11 de desembre de 2013, i publicada al BOPB de 23 de desembre de 2013.

En conseqüència, atesos els motius exposats i la normativa aplicable, el President delegat de l'Àrea d'Hisenda, Recursos Interns i Noves Tecnologies, eleva al Ple l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Aprovar l'ajornament de l'amortització dels saldos negatius corresponents a les liquidacions negatives de les participacions en els ingressos de l'Estat dels anys 2008 i 2009, d'acord amb els termes establerts en la disposició addicional única del Reial Decret-Llei 12/2014, de 12 de setembre. Aquests saldos s'amortitzarien en 204 mensualitats (17 anys), a partir de l'any 2015 fins a l'any 2031, amb una quota d'amortització anual constant de 9.239.247,40 euros.

Segon.- Sol·licitar l'ajornament esmentat en l'apartat anterior al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

I el Ple n'acorda l'aprovació per unanimitat dels 46 membres presents a la sessió, dels 49 de fet i 51 de dret que en l'actualitat el constitueixen. Els membres presents a la sessió són dels Grups següents: Convergència i Unió (20), Partit dels Socialistes de Catalunya - Progrés Municipal (18), Partit Popular (3), Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa - Entesa (3) i Esquerra Republicana de Catalunya - Acord Municipal (2).

3.- Dictamen de data 10 de novembre de 2014, pel qual es proposa aprovar inicialment el Pressupost General de la Diputació de Barcelona, els seus annexos i les seves Bases d'execució per a l'exercici 2015.

El Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març (TRHL), complementària de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, desenvolupada quant al capítol I del títol VI, en matèria de pressupostos, pel RD 500/1990, de 20 d'abril, que reglamenta pressupostàriament el Text refós abans esmentat, determina a l'article 164 que les entitats locals elaboraran i aprovaran anualment un pressupost general, en el qual s'integraran el pressupost de la pròpia entitat, els dels organismes autònoms d'ella

dependents, així com els estats de previsió de despeses i ingressos de les societats mercantils, el capital social de les quals pertanyi íntegrament a l'entitat local.

Del conjunt de les disposicions assenyalades que constitueixen el marc legal en matèria pressupostària de les corporacions locals, cal posar de manifest els particulars següents:

El pressupost general ha estat format pel President i està integrat pel pressupost de la pròpia Corporació, el dels organismes autònoms: Institut del Teatre, Patronat d'Apòstes, Fundació Pública Casa de Caritat i Organisme de Gestió Tributària, i per les previsions de despeses i d'ingressos de la societat Xarxa Audiovisual Local SL, de conformitat amb allò previst a l'article 168 del TRHL.

L'òrgan competent per a l'aprovació del pressupost és el Ple de la Corporació, conforme determina l'article 33.2.c) de la Llei 7/1985 i l'article 168.4 del TRHL.

L'acord d'aprovació serà únic i haurà de detallar els pressupostos que s'integren en el pressupost general, no podent aprovar-se cap d'ells separatament.

Aprovat inicialment el pressupost general i d'acord amb l'article 169.1 del TRHL, s'exposarà al públic, previ anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, per un termini de quinze dies hàbils, durant els quals els interessats podran examinar-lo i presentar reclamacions davant del Ple.

El pressupost es considerarà definitivament aprovat si durant el citat termini no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les.

El pressupost general definitivament aprovat serà inserit al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona en els termes que estableix l'article 169.3 del TRHL.

Del pressupost general definitivament aprovat, es trametrà còpia a l'Administració de l'Estat i a la Generalitat de Catalunya, simultàniament a la tramesa de l'anunci abans referit.

El pressupost entrarà en vigor en l'exercici 2015, un cop publicat en la forma ja citada.

La còpia del pressupost haurà d'estar a disposició del públic, a efectes informatius, des de la seva aprovació definitiva fins a la finalització de l'exercici.

El pressupost general conté, per a cadascun dels pressupostos que en ell s'integren, els estats de despeses i d'ingressos, les bases d'execució i els annexos, i la resta de la documentació prevista al TRHL.

D'acord amb allò establert a l'article 8.1 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, el pressupost general s'acompanya del Pla Estratègic de Subvencions previst per a l'exercici 2015.

Cadascun dels pressupostos que s'integren en el pressupost general s'aprova sense dèficit inicial.

L'estructura pressupostària aplicable és la que s'estableix a l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda 3565/2008, de 3 de desembre, per la qual s'aprova l'estructura dels pressupostos de les entitats locals, i a l'Ordre del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques HAP/419/2014, de 14 de març, que la modifica.

El pressupost general consolidat de la Diputació de Barcelona per a l'exercici 2015 compleix el principi d'estabilitat pressupostària, sostenibilitat financera i regla de la despesa definits a la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (LOEPSF), en la seva aplicació a les entitats locals, com es desprèn de l'informe de la Intervenció General, d'avaluació del compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, que s'eleva al Ple, emès amb caràcter independent i que s'incorpora al previst a l'article 168.4 del TRHL, en compliment d'allò que disposa l'article 16.2 del Reglament de desplegament de la Llei general d'estabilitat pressupostària en la seva aplicació a les entitats locals.

El pressupost de la Diputació inclou una dotació diferenciada amb caràcter de fons de contingència, com ve exigint per l'article 31 de l'esmentada Llei Orgànica 2/2012 d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera.

Les previsions del capítol 1 de l'estat de despeses del pressupost general de la Diputació de Barcelona han estat calculades d'acord amb allò previst al Projecte de Llei de Pressupostos Generals de L'Estat per a 2015, és a dir, sense increment de les retribucions respecte de les vigents a 31 de desembre de 2014. En el mateix sentit no s'han previst aportacions al pla de pensions.

Vistes les disposicions legals abans citades i tota vegada que el pressupost s'adapta en la seva estructura i contingut a la normativa legal vigent.

Vist l'apartat 4.1.4.b) de la Refosa 1/2014, sobre delegació de competències i d'atribucions d'òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, aprovada per Decret de la Presidència núm. 11876/2013, de data 11/12/2013, i publicada en el BOPB de 23 de desembre 2013.

En conseqüència, atesos els motius exposats i la normativa aplicable, aquesta Presidència delegada eleva al Ple, previ l'informe de la Comissió Informativa i de Seguiment de l'Àrea d'Hisenda i Recursos Interns, l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- APROVAR inicialment, de conformitat amb allò que estableixen l'article 112 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, l'article 164 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març (TRHL), i d'altra normativa vigent, el Pressupost General de la Diputació de Barcelona per a l'exercici de 2015, amb el contingut que resulta de l'Annex I que s'acompanya, que en termes consolidats puja fins a vuit-cents onze milions tres-cents vuitanta-un mil vuit-cents vuitanta (811.381.880) €, i en el qual s'integren els pressupostos que es detallen tot seguit:

	PRESSUPOST	EUR
A)	Corporació	870.000.000,00
B)	Organismes autònoms dependents de la Diputació que a continuació es relacionen: Institut del Teatre Organisme de Gestió Tributària Fundació Pública Casa de Caritat Patronat d'Apòstes	 17.533.300,00 156.840.000,00 6.000,00 2.357.400,00
C)	Els estats de previsió de despeses i d'ingressos de la societat mercantil Xarxa Audiovisual Local S.L. (XAL)	19.780.049,00

Segon.- APROVAR inicialment la classificació orgànica del Pressupost General, integrada per 66 centres gestors, més quatre organismes autònoms i una societat pública mercantil, així com la classificació per àrees i polítiques de despesa, integrada per 71 subprogrames en el pressupost de la pròpia Corporació, més altres quatre corresponents als organismes autònoms, que tenen efectes indicatius i no vinculants jurídicament.

Tercer.- APROVAR inicialment les bases d'execució del Pressupost General, que s'aplicaran al pressupost de la pròpia Corporació i als pressupostos de tots els organismes autònoms que en depenen, com queden recollides en l'Annex II que s'acompanya.

Quart.- APROVAR de conformitat amb allò que disposen els articles 90 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i 126 del Text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, les plantilles i les relacions de tots els llocs de treball degudament classificats reservats a funcionaris, personal laboral i eventual de la Corporació i dels seus organismes públics que figuren inclosos en els pressupostos respectius, i la documentació complementària que les acompanya, així com les taules retributives consolidades a partir de les resolucions i acords vigents a la Diputació de Barcelona, com resulta de l'Annex III adjunt.

Cinquè.- APROVAR el Pla estratègic de subvencions, transferències i altres ajuts, d'acord amb allò establert a l'article 8.1 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, com es recull en l'Annex IV adjunt.

Sisè.- DONAR-SE per assabentat de l'informe d'avaluació del compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, sostenibilitat financera i de la regla de la despesa, que s'adjunta com a Annex V, emès per la Intervenció General amb caràcter independent i que s'incorpora al previst a l'article 168.4 del TRHL, en compliment d'allò que disposa l'article 16.2 del Reglament de desplegament de la Llei general d'estabilitat pressupostària en la seva aplicació a les entitats locals, el resultat del qual és de compliment.

Setè.- APROVAR les Instruccions sobre procediments de control de la Diputació Barcelona, i ESTABLIR que el model de control adoptat a la Diputació i els seus

organismes autònoms és el de fiscalització prèvia limitada i que, d'acord amb allò establert a la disposició addicional 20a de la Llei 30/1992, incorporada per la disposició final 2a de la Llei 27/2013, el mateix model de control, amb les adaptacions que resultin necessàries, és aplicable a aquells consorcis que formen part del sector públic de la Diputació de Barcelona on, segons allò previst als respectius estatuts, aquesta assumeixi les funcions d'intervenció. Pel que fa a la resta d'entitats que integren el sector públic de la Diputació de Barcelona el control s'exercirà, almenys, mitjançant una auditoria dels seus comptes anuals.

Vuitè.- EXPOSAR al públic el Pressupost General, prèvia la inserció del corresponent anunci al Butlletí Oficial de la Província Barcelona i la seva fixació al tauler d'edictes de la Corporació, pel termini de quinze dies hàbils, durant els quals els interessats podran examinar-lo i presentar reclamacions davant del Ple. El Pressupost es considerarà definitivament aprovat si durant el citat termini no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari, el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les.

La Presidència cedeix l'ús de la paraula al **President delegat de l'Àrea d'Hisenda, Recursos Interns i Noves Tecnologies, Sr. Rossinyol**, qui diu: Avui sotmetem a consideració del Ple de la Diputació de Barcelona el projecte de Pressupost de 2015.

Com cada any, primer crec que val la pena fer una petita introducció de la conjuntura econòmica i dels riscos en què aquests Pressupostos s'han de desenvolupar.

A grans trets, jo crec que hi ha unanimitat en els sectors tècnics de què la conjuntura econòmica sembla una mica més optimista que els anys anteriors. El creixement del PIB es preveu que sigui positiu en relació al 2014-2015, però sí que també és veritat que hi ha una sèrie de riscos que cal tenir en compte; per exemple, l'elevat nivell de deute públic, el menor creixement dels principals socis comercials de l'Estat espanyol, que podria llastrar les exportacions i, també, l'endeutament de les famílies i de les empreses.

A part d'això, també hi ha un dels problemes endèmics, que sí que es podria considerar que millora alguna cosa però amb xifres realment molt preocupants, que és el mercat de treball. El mercat de treball està previst que 2014 tanqui amb un 24,6% d'atur, però que en 2015 es redueixi a un 23,5%, segons el Fons Monetari Internacional.

Els ingressos de la Diputació, per a l'any 2015, bàsicament procedents de les entregues a compte per la cessió i la participació en els tributs de l'Estat, s'incrementaran en termes nets un 4,24%. Si ens hem de referir a la situació financera de la Diputació de Barcelona, gaudim, jo diria, d'una situació econòmica molt sanejada: la disminució de l'endeutament dels darrers anys, degut a les polítiques de racionalització en la despesa, amb el consegüent estalvi econòmic, així com el bon nivell de tresoreria ens permeten afrontar a mig i llarg termini, amb solvència, totes aquelles polítiques municipals que ha de dur a terme la Diputació de Barcelona.

També, una breu referència al marc normatiu: pel que fa a la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, cal dir que es compleixen els objectius d'estabilitat pressupostària, amb aquests Pressupostos, així com també els de

sostenibilitat financera; i també respecte al límit de variació interanual de la despesa no financera computable en que es concreta i que obliga l'anomenada regla de la despesa. Tot això sempre tenint en compte que, tal i com estableix aquesta mateixa Llei d'estabilitat pressupostària, s'haurà de destinar el superàvit de l'exercici a l'amortització del deute.

També és de remarcar, en aquest cas com a novetat i específica de 2015, perquè seria terrible que anés canviant tot sovint, la nova Instrucció de Comptabilitat. I d'aquesta nova Instrucció de Comptabilitat, un dels efectes més rellevants, és la forma en què i com afecten en la imatge d'aquests Pressupostos, i en les seves xifres (ja en parlarem més endavant), i és que s'ha de comptabilitzar la bestreta de l'Organisme de Gestió Tributaria. En definitiva, en aquests Pressupostos, que s'han elaborat a partir d'una sèrie de prioritats, concretament set, i una que jo diria que més que una prioritat és una obligació de qualsevol equip de Govern que gestioni recursos públics. Em referiré ara a aquestes set prioritats.

En primer lloc aquests Pressupostos intenten o pretenen donar suport a la reactivació econòmica. També a la prestació de serveis bàsics de primera necessitat; i a la suficiència financera i econòmica dels municipis. En quart lloc al manteniment de les inversions municipals a través de les Meses de Concertació. En cinquè lloc pretenen aconseguir el suport i el finançament de les inversions municipals, la cooperació jurídica, econòmica i tècnica amb els ajuntaments i complir amb els compromisos corporatius amb institucions i entitats, com la Generalitat, consorcis o fundacions. I pel que fa a l'última prioritat, que deia abans que és una obligació, és fer tot això sense oblidar que s'ha d'intentar fer i aconseguir una gestió econòmica eficient i eficaç, que, al cap i a la fi, és el que garanteix que amb els mateixos recursos o amb menys recursos, si cal, es puguin fer moltes més coses.

Anem a les grans xifres del Pressupost. Estem amb un Pressupost consolidat, per a l'exercici 2015, que suma un total de 811,38 milions d'euros, i que, per tant, hi ha un increment del 9,5% respecte a l'any anterior. Ara el desglossaré. Aquest Pressupost conté el Pressupost de la Diputació i el d'organismes i patronats. Avançar d'entrada que les xifres poden sobtar en la mesura que el Pressupost consolidat és de 811 milions i el Pressupost de la Diputació d'entrada, ja són, 870 milions, més el de l'Organisme Autònom Institut del Teatre, que són 17,53; el Patronat d'Apòstes, 2,36; l'Organisme de Gestió Tributaria, 156,84; la Fundació Pública Casa de Caritat, 6.000 euros; i la Societat Mercantil Xarxa Audiovisual Local, 19,78. És evident que si sumen totes aquestes coses no sumen 811 milions d'euros.

La diferència bàsicament és que en el Pressupost consolidat hi ha una aplicació de la nova normativa comptable i s'han de compensar les transferències internes, i això fa que els Pressupostos, per separat, que sí que les ha de contenir, sumin molt més que el consolidat en què s'han de matar, diguéssim, aquestes transferències internes.

L'origen dels recursos, com sempre, el principal origen dels recursos, és la participació en els ingressos de l'Estat, ja sigui per via de cessió d'un percentatge en el rendiment de determinats impostos o per la participació en el Fons Complementari de Finançament. Les xifres d'aquestes aportacions de l'Estat sempre es fan a partir de les

previsiones que fa el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i que queden plasmades en el Pressupost, en aquest cas en el projecte de Pressupostos de l'Estat.

Essent les 12 hores i 20 minuts s'incorpora a la sessió el Diputat Sr. Ramon Riera Macià.

El Sr. Rossinyol continua la seva intervenció i diu: el Pressupost d'ingressos per al 2015, doncs, és de 870 milions d'euros, 180 milions superior al Pressupost de 2014. Aquí, cal esmentar un cop més aquesta bestreta de 110 milions que s'ha d'incrementar i que és una aportació que es fa, una bestreta que es fa a l'Organisme de Gestió Tributària i que es fa cada any, però que no es comptabilitzava d'acord amb la normativa comptable, i que en aquest Pressupost, forçosament, s'ha de comptabilitzar.

Els ingressos no financers s'incrementen en un 3,63%, això representa, per tant, una xifra de 665,8 milions d'euros. I pel que fa als ingressos, per passius financers, està previst que hi vagi a parar l'endeutament per un import de 73 milions d'euros; aquesta també és una de les característiques importants d'aquest Pressupost. Els ingressos procedents de l'Estat, 610 milions, representen el 92,5 dels ingressos financers de la Diputació. La resta d'ingressos no financers, és a dir, els 50,2 milions d'euros, s'han pressupostat d'acord amb les previsiones fetes per les diferents unitats gestores de la Diputació de Barcelona.

Pel que fa a l'endeutament financer, el Pressupost del 2015 preveu l'accés al crèdit, com he dit abans, per un import de 73 milions d'euros. Malgrat aquesta important apel·lació al crèdit, complim l'objectiu d'estabilitat pressupostària. S'ha de tenir en compte, a més a més, que des del 2010, s'ha reduït el deute financer en 169 milions d'euros. El nivell d'endeutament financer de la corporació serà de 87 milions d'euros. Aquí cal tenir present que, sense tenir en compte les operacions financeres que he comentat abans, estàvem al 13%, i amb aquesta operació passarem al 24%. També cal posar de manifest que, en aquests percentatges que acabo de comentar en aquests moments, no s'han tingut en compte els 147,8 milions d'euros pendents de retornar a l'Estat a finals de 2015.

Pel que fa ja al Pressupost de despesa, que suma, evidentment, 870 milions d'euros, aquí també cal tenir en compte aquests 110 milions de la bestreta, que no computen tant en els ingressos com en les despeses. Les despeses per operacions corrents representen el 58,89% i s'incrementen un 8,72%, que representen 41,08 milions d'euros. Les despeses de capital ascendeixen a 187,07 milions d'euros, un 20,47% de les despeses totals, i s'incrementen un 12,02%, que això traduït en milions serien 19,11 milions d'euros. Pel que fa a la previsió de despeses de personal, és de 210,92 milions, i representa el 30,55% de les despeses no financeres.

Cal tenir en compte que aquesta partida s'ha realitzat d'acord amb el Projecte de Llei de Pressupostos de l'Estat, d'acord amb el que preveu el Projecte de Llei de pressupostos de l'Estat. I també, evidentment, s'ha tingut en compte la taxa de reposició de jubilacions legalment establerta, el personal en situacions d'excedència i comissió de serveis, el personal temporal interí, les necessitats per cobrir situacions urgents i inajornables, i l'actualització de les bases de cotització socials, així com

també els compromisos derivats dels acords socials a que ha arribat la Diputació amb els representants dels treballadors.

Pel que fa al capítol 2 de despeses corrents, en béns i serveis, ascendeix a 85,17 milions d'euros, xifra que suposa un 12,34% de la despesa no financera. Amb aquests imports, el que s'intenta és garantir el funcionament intern de la corporació en partides, per exemple, amb finalitats clarament municipalistes destinades a la teleassistència domiciliària, l'arranjament d'habitatges per a la gent gran, el circuit de xarxes d'espais escènics municipals, la redacció de plans de mobilitat i accessibilitat, o la formació dels empleats públics o l'assistència jurídica, entre d'altres. Finalment també, evidentment, a càrrec d'aquest capítol, hi ha totes les despeses destinades a la conservació i manteniment de la xarxa viària provincial.

Pel que fa a la previsió de les despeses dels capítols IV i VII, corresponents a transferències corrents i de capital, sumen un total de 327,25 milions d'euros. Si anem a cada un dels capítols, el capítol IV, en el qual hi ha una consignació de 208,74 milions d'euros, és important destacar en aquest capítol les aportacions a entitats locals, que sumen un total de 143,67 milions i que representen el 68,8% del capítol. I les aportacions, per altra banda, a l'Institut del Teatre i a la XAL, que sumen un total de 34,5.

Per altra banda, ja centrant-nos en el capítol VII de transferències de capital, la major part d'aquest es destina a ajuntaments, els quals rebran 86,97 milions d'euros. I, entre d'altres coses, també cal destacar el Programa de Crèdit Local (PCL), amb 13 milions d'euros, la línia d'actuacions en matèria de depuradores: 6 milions d'euros, i l'aportació al PUOSC, que s'ha consignat aquest any per 22,5 milions d'euros.

Un any més, el Pla Xarxa de Governos Locals (XGL) és el principal instrument de concertació i cooperació amb els ens locals per part de la Diputació de Barcelona. Tant pel seu pes en el conjunt del Pressupost, com pel seu abast territorial, aquests ajuts econòmics del Pla de Xarxa de Governos Locals es manifesten, com vostès saben, en dues vessants: com a suport als serveis i a les activitats locals, i com a un potent instrument de suport a equipaments i a infraestructures locals, i també a la solvència de les finances locals. Pel que fa al Catàleg, hi ha una consignació de 69,9 milions d'euros i, per tant, s'incrementa un 32,4%. Les principals consignacions van dirigides a atenció a les persones, en àmbits com educació, benestar social, desenvolupament econòmic o salut pública. Pel que fa al Pla Xarxa de Governos Locals, hi ha una consignació prevista de 113 milions d'euros i, per tant, s'incrementa un 24,4%.

Ja referint-nos a la càrrega financera que té la corporació, derivada del deute viu, tant el que són pagament d'interessos com l'amortització del corresponent capital, ascendeix a un total de 22,15 milions d'euros, el que representa un 3,3% dels ingressos corrents. Cal destacar que, des del 2011, la càrrega financera de la Diputació ha disminuït un 60%.

Pel que fa, i per acabar, al capítol VI d'inversions reals, la consignació és de 59,6 milions d'euros. Aquestes inversions van destinades a la reposició d'infraestructures, a béns destinats a l'ús general i a la millora de la xarxa de carreteres.

En definitiva, són uns pressupostos amb els quals volem donar resposta a les necessitats dels ajuntaments, a les necessitats que ens han fet arribar les diferents corporacions locals, els diferents ajuntaments. I això fet a partir d'una determinada realitat, que és, com he dit al principi, que preveiem que hi hagi un cert optimisme pel que fa a la conjuntura econòmica general i que, a més a més, disposem d'unes finances sanejades a la Diputació, fet que ens ha permès aquest increment pressupostari. Insisteixo que cal diferenciar el que és un tema purament comptable, aquests famosos 110 milions d'euros, del que és l'apellació de crèdit, amb els 70 i pico milions d'euros. I, en definitiva, aquests són els Pressupostos que avui sotmetem a la seva consideració i que esperem que tinguin el seu vot favorable.

A continuació intervé el **Portaveu del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya – Acord Municipal, Sr. Portabella**, qui diu: Volíem agrair la presentació d'aquest Pressupost i avançar que veiem amb bons ulls que aquest Pressupost continuï endavant i, per tant, hi **votarem favorablement**. Si l'analitzem hi trobem virtuts, a les quals després hi farà referència. Però des d'ERC no volem deixar-nos passar l'oportunitat de contextualitzar, també, aquests Pressupostos dintre del context socioeconòmic global de l'Estat.

La Diputació és coherent que tingui un increment tan important com el que es produeix en aquest Pressupost, com a Administració de segon grau de suport als municipis; però bàsicament abastit econòmicament per les estructures de l'Estat, també és un Pressupost que és expansiu. I, en canvi, el Pressupost de la Generalitat, com vostès saben, és un dels pitjors, per no dir el pitjor, dels temps recents. Hi ha una dada que jo crec que ho resumeix tot, i és que la inversió de l'Estat a Catalunya és al voltant de 1.100 milions d'euros, és a dir, inferior a la indemnització que s'ha pagat a l'empresa ACS pel desastre del Castor, que és de 1.300 milions, amb el qual ens podem fer una magnitud de quan maltractat està el Govern de la Generalitat en aquests Pressupostos de l'Estat i, per tant, si bé hi entraré en detall, com he dit abans, una mica més endavant, aquests Pressupostos amb ells mateixos ens semblen adequats per a la Diputació de Barcelona, però no creiem que els podem descontextualitzar d'una voluntat de l'Estat espanyol de reforçar aquells organismes i institucions que depenen d'ells mateixos i d'afeblir els Pressupostos de les comunitats autònomes, singularment, el de la Generalitat de Catalunya. Perquè moltes de les actuacions que surten en aquests Pressupostos de la Diputació estan destinats a fer polítiques pont, podríem dir. Ja que la Generalitat de Catalunya no pot cobrir alguns dels serveis fonamentals dels ajuntaments doncs, la Diputació, feliçment, i dic feliçment perquè seria un desastre que no ho poguéss fer, ajuda a que finalment es puguin donar tot un seguit de serveis que són importants pels municipis i que tenen la finalitat d'atendre adequadament a la ciutadania.

Dit això, i entrant en detall, analitzant el Pressupost en ell mateix, sí que veiem que aquest Pressupost, que s'incrementa fins a 870 milions d'euros, i que sembla un Pressupost consolidat, té un increment del 9,51%, doncs, té aquest increment procedent d'uns ingressos que són de diferents fonts. El representant del Govern ens explicava que hi ha una part, com tots sabem, de la participació en els tributs de l'Estat, del fons complementari, però també hi ha un fet important, que és aquesta disponibilitat del préstec que incorporem, i també, doncs, l'increment del deute. Nosaltres, en relació amb l'increment del deute, ens sembla que havent-hi una situació

econòmica com la que hi ha, que és persistent en la ciutadania, tot i que en la introducció dels Pressupostos Generals de l'Estat es digui que, des del 2013, ens estem recuperant, jo crec que la ciutadania no nota ni sap detectar per on s'està produint la recuperació econòmica des del 2013 en la seva vida quotidiana. En el context que estem i amb el sanejament que té la Diputació, ens sembla lògic, raonable, que hi hagi un increment d'aquest endeutament, un endeutament que sens dubte no produeix angoixa per pagar a la Diputació de Barcelona.

Igualment, també veiem molt positiu l'increment de les transferències corrents, amb un 29,7%, una quantitat molt significativa per tal de poder reforçar entitats, associacions, ONG's... que pateixen especialment la crisi, o per fer un suport de finançament als ajuntaments. I també veiem positivament, i ens sorprèn, l'increment tan alt que es produeix en la inversió, al voltant del 37,1%. Ja està bé que es produeixi aquesta inversió, aquest increment de la inversió del 37,1%, però sembla com si l'últim any d'un mandat municipal, el que s'hauria d'augmentar més és la despesa. La despesa també augmenta un 10,4%, i la inversió amb un 37,1%; és a dir, que es produeix, diguem, un increment substancial de la inversió per sobre de la despesa, i això, com he dit al principi, ja ho veiem bé però ens sorprèn que s'hagi pres aquesta decisió.

Dintre del Pressupost ens sembla que l'altra peça important, que és que es mantingui aquest equilibri econòmic financer, està garantit i, per tant, podem entrar a veure el detall dels diferents programes. I nosaltres no podem més que mostrar el nostre total acord amb que hi hagi un Pressupost molt destacat per a la reactivació econòmica i del mercat laboral, perquè, com deia abans, tot i que alguns ens diguin que la recuperació ja fa temps que s'està produint, de fet un any ja i escaig, que s'està produint aquesta recuperació econòmica, crec sincerament que, si es miren el nombre d'aturats que hi ha en la societat dels municipis de la Diputació de Barcelona o del conjunt de Catalunya, veiem que hi ha, no només molt camí per córrer, si no que aquest camí és urgent que es recorri. Per tant, posar l'accent en les polítiques actives d'ocupació ens sembla important i encertat.

Paral·lelament, també pensem que, per poder acabar de completar aquest marc, les polítiques d'afavoriment de les empreses i de l'emprenedoria podrien estar més representades també en aquests Pressupostos.

En relació amb els serveis bàsics, a nosaltres ens sembla que, efectivament, mantenir, preservar, augmentar les ajudes socials a les escoles bressol, al transport escolar no obligatori, als serveis socials, són peces fonamentals sense les quals molts municipis no podrien donar aquests tipus de serveis. I en el darrer plenari varem aprovar una moció que no tardarà gaire en haver-se de complementar amb increments de serveis al voltant del subministrament dels serveis bàsics, perquè segons tots els indicadors, la pobresa energètica continua penetrant, malauradament, cada vegada en més i més famílies dintre de la nostra demarcació d'actuació. També considerem molt destacat que hi hagi aquest Pla de Xarxa de Govern Local, amb un Catàleg també amb un increment significatiu, del 32,44%, amb 70 milions d'euros, i que aquestes activitats i aquests serveis, i també les Meses de Concertació, tot i que això forma més part de la periodicitat d'allò que ja s'ha aprovat fins ara i, per tant, doncs ve més donat.

En definitiva, també pensem que és positiu fer un programa de desfibril·lació i el de les depuradores, amb el qual s'haurà d'estar atent perquè, si no, ens pot costar una pasta inhumana. Però que també és aquesta política pont, a la qual feia referència al principi, en relació amb alguns serveis que hauria de donar la Generalitat, per exemple amb l'ACA, però que es fa a favor d'evitar que pugin haver-hi dificultats per part d'alguns municipis, doncs, també ens sembla bé i, en definitiva, com deia, crec que el resum per nosaltres d'aquest Pressupost és que està bé que els diners estiguin al camp, i no al banc.

Tot seguit intervé el **President del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds – Esquerra Unida i Alternativa – Entesa, Sr. Funes**, qui diu: En un debat de Pressupostos, sigui aquí o sigui en els nostres ajuntaments, acostumem a començar les nostres intervencions recordant que som una força municipalista i recordant que el finançament de les institucions locals i dels ens locals en aquest país i en el conjunt de l'Estat és insuficient i, per tant el primer que hem de fer és recordar que les polítiques municipals les fem amb menys diners dels que hauríem de tenir i, per tant, estem injustament tractats per la resta d'administracions, tant l'administració autonòmica com, especialment, l'administració central. Nosaltres parlem i sempre ens considerem que defensem els ajuntaments com els primers, però que també volem defensar les polítiques socials com ningú i, per tant, en aquest moments, no tenir un finançament local suficientment just condiona, normalment, poder fer això.

En tot cas, anem al tema que ens ocupa més avui, que és el Pressupost de la Diputació. Estem al darrer Pressupost d'aquest mandat. Segurament, potser sigui aquest l'últim debat més en profunditat que podem fer sobre com està la Diputació i què ha fet la Diputació. Podria ser un bon moment per fer balanç, tot i que queden uns quants mesos, però, en qualsevol cas, el que és evident és que és un Pressupost que segurament no el gestionarà la gent que ho està gestionant avui individualment. No sabem qui l'acabarà executant, qui l'acabarà gestionant. No us haig de negar que a nosaltres ens agradaria que l'acabés gestionant un altre equip de govern, suposo que s'entén que el nostre desig sigui aquest i, a ser possible, un equip de govern més d'esquerres. Però, en qualsevol cas, el que és evident, és que la ciutadania el 24 de maig decidirà qui acaba tancant aquest Pressupost i elaborant els propers Pressupostos.

En qualsevol cas, el Pressupost que ens presenten per a nosaltres és un Pressupost certament sorprenent. Creiem que és sensiblement diferent als Pressupostos que han presentat en altres moments i entenem que només és una declaració d'intencions i que després, el dia a dia va desenvolupant les polítiques i va concretant les propostes, i que a cada Ple veiem una modificació de crèdit i veiem com s'executen les partides i com es fan les propostes. Entenem que segurament hagués fet falta un major diàleg i una major explicació general i per àrees, del que es volia fer i per què. Em semblen molt assenyades les explicacions que ens ha donat el Diputat Sr. Rossinyol, podríem compartir bona part de les reflexions i de les prioritats, però entenem que un Pressupost de casi 900 milions d'euros requereix de major explicació, de major treball, no només per part de la maquinaria central i de l'Àrea d'Hisenda, sinó també de les àrees respectives, que després han d'executar els Pressupostos. A nosaltres ens sembla sorprenent que, a un Grup que s'ha abtingut dos vegades en el Pressupost i n'ha votat a favor d'una tercera, que per tant mai no ha votat en contra del Pressupost,

no se li expliquin més i millor les coses que es volen fer des del Govern de la Diputació. Nosaltres creiem que les abstencions permeten l'aprovació de les coses. De fet, sense anar més lluny, en aquesta casa es va produir un acord de govern, ja fa uns anys, perquè una força política es va abstenir en un Pressupost de la Generalitat de Catalunya al Parlament i va tenir responsabilitats de govern aquí. Sense anar més lluny, el mandat passat, el Grup que avui governa s'abstenia habitualment en el Pressupost de la Generalitat, i de la Diputació, tot i tenir una vicepresidència. Per tant, creiem que l'abstenció és una pràctica habitual que permet el treball i l'aprovació i la continuïtat de la feina, i em sembla una mica inacceptable, si em permeten el terme, que no hi hagin tingut l'oportunitat de treballar més i millor la nostra posició. Jo sé de molts alcaldes i de moltes alcaldesses, potser alguns esteu aquí, que ja firmàrieu que algun Grup s'abstingués en el Pressupost i que, per tant, poguéssiu aprovar-lo.

Per tant, em sembla que no és just que, pel fet d'haver manifestat que nosaltres continuaríem amb la nostra posició d'abstenció, se'ns hagi tractat com una oposició amb voluntat de destruir, perquè no ha estat mai la intenció d'aquest Grup i sempre hem fet una oposició constructiva i propositiva. Sense anar més lluny, en aquest Pressupost, reconeixem propostes que hem fet nosaltres, no només en aquest plenari sinó en comissions i en espais de participació: temes d'habitatge, temes de serveis socials, els plans d'ocupació, l'encara no concretat tema de tarificació social... Però sí entenem què, en general, i si ens permeten la petita crítica, la majoria de les nostres propostes acaben patint una espècie de *via crucis* que creiem que també és poc acceptable. I volem fer un esforç de millora, intentarem fer millors propostes i desitgem que, en el proper mandat, sigui molt més fàcil que les propostes que habitualment fem nosaltres siguin més acceptades i siguin més fàcilment executables, perquè algunes s'han perllongat anormalment en el temps.

Una segona idea que els hi volia dir avui és com queda la Diputació. Els hi he dit abans que queden set mesos, però segurament que és l'última vegada que fem un debat sobre com està la Diputació i com és el seu Pressupost. I creiem que és una bona oportunitat. Nosaltres tenim la sensació que, en aquests tres anys i escaig, quasi quatre anys, hem vist una Diputació que ha tendit a la paràlisi i, en alguns casos, els hi haig de dir que tinc la sensació, tenim la sensació el nostre Grup, de que hem fet una organització que, tot i que tenia bona pinta a l'inici del mandat, al final ha estat poc eficaç. L'organització que han plantejat i el funcionament de l'organització ha estat poc eficaç, la Diputació ha estat poc eficaç. Tenim aquesta sensació. Ha costat molt trobar circuits i aclarir les maneres de treballar les coses. No només és una percepció nostra sinó també és una percepció de molta gent del món local i de molts treballadors de la pròpia Diputació de Barcelona. Nosaltres creiem que hem perdut, com a organització, com a institució, la capacitat d'innovació que ens havia caracteritzat com a Diputació, com a institució final municipalista que som. No som només una repartidora de recursos. La Diputació de Barcelona ha estat el motor d'innovació, de creació de polítiques públiques, de polítiques públiques locals, de polítiques reconegudes no només al conjunt de l'Estat espanyol sinó al conjunt de la Unió Europea, fins i tot traslladada a altres parts del món, de com es poden fer polítiques locals innovadores, properes a la gent, eficaces, transformadores. En aquests moments, tenim la sensació que la Diputació no està fent això. Entenc i entenem que el context és de crisi i de dificultats, però la Diputació podria haver fet alguna cosa més. I ja no parlem dels organismes autònoms, que creiem que estan enormement paralyzats, en algun cas

fins i tot podem creure que estan en una certa regressió de la feina que havien fet alguns organismes autònoms de la nostra casa: Institut del Teatre, CCCB... Creiem que en aquests moments no estan fent el paper d'institució, d'organisme al servei del país i dels ajuntaments que haurien d'estar fent. En tot cas, això ha estat responsabilitat seva i, per no entrar en detalls, jo crec que aquesta és la valoració.

Ens sorprèn, i aquí ve més la part de la sorpresa que, després d'haver anat dient durant tot el mandat que no ens havíem d'endeutar més, d'haver estant reduint l'endeutament, ara de cop en aquest Pressupost ens endeutem enormement. No és un petit endeutament, és un endeutament important. Nosaltres, en aquest cas, el company Santi Cayuela, que és qui habitualment ha intervingut en aquest mandat en els Plens, els hi hem demanat que teníem recorregut, que ens endeutéssim més, que recorreguéssim a l'endeutament per fer més polítiques, per intentar fer més polítiques d'innovació social i de promoció econòmica. Ens han anat dient que no, i aquesta vegada ens han indicat que sí. Ens preocupa com queda, per tant, financerament la institució, com quedarà després de l'operació d'aquest Pressupost on s'incrementa l'endeutament, on aconseguim hipotèticament més recursos en funció dels Pressupostos de l'Estat, insisteixo, hipotèticament, i que, per tant, ens podem trobar amb una Diputació amb dificultats en el curt o llarg plaç, els propers anys en relació amb la capacitat de poder actuar econòmicament en moltes coses.

Tampoc tenim la sensació que els treballadors de la casa estiguin millor. Sí que és cert que la situació dels treballadors i les treballadores de la casa és pitjor bàsicament per les imposicions que ens ha fet l'Estat, d'això no tenim dubte. Però creiem que hi havia recorregut i possibilitat per millorar la situació dels treballadors i de les treballadores de la Diputació de Barcelona i dels seus Organismes Autònoms. Sense anar més lluny, en un tema que continuem tenint sobre la taula des de fa molts anys, que és l'equiparació de les situacions socials i laborals dels treballadors de l'Organisme de Gestió Tributaria amb la resta de treballadors de la Diputació de Barcelona. Entenem que teníem marge per poder fer més coses i la prova està en aquest Pressupost. Hi havia marge per fer més coses però no hem volgut fer durant 3 anys i escaig i ara estem situats aquí.

Tercera idea i última en relació amb el Pressupost. Nosaltres els hi hem dit, tot el mandat, que ens preocupa enormement la subordinació que ha tingut la Diputació de Barcelona a la Generalitat de Catalunya. En començar amb el tema del deute, amb l'absorció d'una part del deute municipal, en renegociar amb la Generalitat com ens pagava el deute que tenia amb nosaltres. Després hem anat substituint-la amb polítiques que eren competència de la Generalitat i que afectaven a les polítiques locals: les escoles bressol, els transports adaptats, plans d'ocupació, etc.. Després ens hem trobat que la Generalitat ens condiona la inversió que pot fer la Diputació als ajuntaments. Em sembla una situació bastant estranya, ho podem deixar com una petita anècdota, com ha plantejat el portaveu d'ERC, el tema de l'ACA i les depuradores, però per a nosaltres és un paradigma del que sembla que vol CiU que faci la Diputació de Barcelona, que és substituir la capacitat inversora de la Generalitat en el món local i en el territori. Em sembla que això és un camí perillós per a la Diputació de Barcelona i que no hauríem d'ampliar-lo més. I també ens preocupen els Organismes de la Diputació, com els hem posat, en certa mesura, al servei de la Generalitat. Nosaltres hem estat a favor de la creació de Tributs de Catalunya, i hem

estat a favor de que es faci, però no es pot fer més sota el criteri de la Generalitat o d'una part de la Generalitat de Catalunya. Els tributs a Catalunya en aquest moment, bàsicament, és el que són els tributs locals. Nosaltres hem de poder condicionar molt més què està passant aquí, i tenim la sensació, com ho varem tenir amb la XAL, que hem posat a disposició de la Generalitat les nostres eines, com era la XAL i com és l'Organisme de Gestió Tributaria, i en aquests moments no marquem el ritme. Creiem que la Diputació és qui ha de marcar molt més què passa amb els seus Organismes Autònoms, que són treballadors nostres, són polítiques nostres, són recursos de la Diputació.

En resum, no trobem arguments per canviar el nostre vot que, insistim, sempre ha estat d'abstenció en els darrers mandats, no tenim arguments per canviar-ho, **serà una abstenció** aquest any també. No hem tingut un millor tracte polític. No ens podem fer nostre el Pressupost, tot i que podem compartir algunes de les propostes que es fan. No creiem que en aquests moments la Diputació vagi pel camí de ser de nou una institució innovadora amb reconeixement intern i extern de que fa polítiques potents. Tampoc no creiem que els càrrecs locals de la demarcació puguin estar satisfets de la feina que fa la Diputació. Nosaltres som una força petita, però tenim 300 regidors i regidores a la demarcació de Barcelona. 300, no dos ni tres, 300 i, en general, en aquesta part som conscients que som segurament 300 persones molt crítiques, però considerem que trobem a faltar una Diputació amb capacitat de fer més coses. Tampoc la percepció nacional és millor. Tampoc la gent que fa política, la gent que està a les institucions, la gent que està a les associacions, en aquests moments considera que la Diputació de Barcelona té capacitat per fer altra cosa que no sigui suplir les polítiques de la Generalitat i, en general, amb diners dels propis ajuntaments, perquè no oblidem que els recursos dels ajuntaments, els recursos de la Diputació també són recursos municipals, per tant, són recursos nostres.

I, en resum, la música ens sembla bé, però la lletra petita la desconeixem. No sabem quina és la concreció de les propostes que avui es dissenyen en aquest Pressupost. Podem estar d'acord amb què s'han de fer esforços per reactivar l'economia. Nosaltres hi afegiríem, invertir i donar recursos per millorar la rehabilitació dels habitatges, de les indústries, per aconseguir una renovació capaç de generar activitat econòmica en sectors molt tocats com pot ser la construcció o similars. Acceptem la idea que calen més recursos per a urgències socials perquè vivim una situació d'emergència social i que necessitem més recursos per a ocupació i per garantir que les polítiques que donen igualtat d'oportunitats, com educació o cultura es poden mantenir. Això ho coneixem, ho valorem, però no coneixem la lletra petita de com això cada àrea ho gestionarà, quins seran els programes que ho desenvoluparan. Insistim, nosaltres, creiem que la Diputació pot fer més, creiem que pot fer més pels ajuntaments, pot fer més pel territori i pot fer més per la gent, que sobretot és qui està patint la crisi. Amb aquesta idea jo crec que, com els hi he dit al començament, nosaltres defensem els ajuntaments, com els primers, i les polítiques socials, com ningú. Avui creiem que la Diputació de Barcelona hauria de recuperar la voluntat de ser la primera institució municipalista del país i, per tant, creiem que queda feina per fer, amb la voluntat de que aquesta sigui una intervenció interpretada amb tot el consens, amb voluntat de trobar espais comuns d'entesa. De moment nosaltres farem una abstenció amb la voluntat de que, en aquests set mesos que queden puguem votar a favor de la concreció d'algunes de les polítiques que ens han anunciat.

A continuació intervé el **Diputat del Grup del Partit Popular, Sr. Llobet**, qui diu: El nostre Grup farà una valoració del Pressupost que se'ns ha presentat per part de l'equip del Govern pel responsable de l'Àrea, Sr. Rossinyol i, si de cas, ja més endavant es farà un balanç de la legislatura que és el que pertoca, fer-ho abans d'acabar el mandat que tenim que ens han donat tots plegats.

És evident que nosaltres trobem en aquest Pressupost aspectes que poden ser i són positius i altres que creiem que no ho són tant. Els aspectes que nosaltres creiem que ara mateix són positius i que per això fan que tinguem una valoració en aquests aspectes agradable de poder compartir, són aquells que afecten al suport que els hi dóna als ajuntaments. Creiem que en moments de crisi, ara mateix, l'esforç que està fent la Diputació va en augment i, per tant, creiem que en els Pressupostos que s'han fet o que s'estan dissenyant o que s'aprovaran avui, la línia fonamental que té aquesta institució és el suport als ajuntaments de la nostra província. Les entregues a compte, hem de tenir en compte que es fa perquè els increments que ha fet l'Estat han estat superiors als que s'han fet els darrers anys. Moltes vegades s'ha criticat quina és l'actitud que ha tingut l'Estat envers les aportacions que es fan a les institucions catalanes i creiem que les aportacions que s'han fet per part de l'Estat a la Diputació en aquest any augmenten d'una forma considerable. Veiem que les entregues a compte en els tributs de l'Estat són de 610 milions d'euros, xifra superior en un 4,25% a la de l'any anterior. I la cessió dels tributs de l'Estat, tant pel que fa a l'IRPF, l'IVA, els impostos especials... ascendeix a 147,78 milions d'euros, amb un increment de 18,95 milions d'euros en relació amb el Pressupost de l'any anterior. I que pel que fa al Fons Complementari de Finançament, l'import previst és de 462,24 milions d'euros, uns 36,48 milions d'euros més que l'any 2014. Per tant, són xifres que evidencien l'esforç que fa l'Estat perquè després la Diputació pugui desenvolupar polítiques envers els ajuntaments.

Com he dit abans, la finalitat fonamental que té aquesta institució és donar suport als ajuntaments de la província de Barcelona, i aquests són els aspectes que nosaltres entenem que són positius i que ens fan compartir. Ho haguéssim pogut compartir amb un vot positiu, però evidentment veiem aspectes que no són tan positius, com és l'augment, i així ja s'ha apuntat per altres portaveus, l'augment que es fa de transferències a la Generalitat de Catalunya, que augmenta un 15,64%, passant a 7 milions d'euros l'aportació que es fa per part de la Diputació a la Generalitat de Catalunya. A més a més, aquesta Administració, la Generalitat de Catalunya, no només està pagant amb endarreriment el que ens deuen del préstec que en el seu dia se'ls hi va fer, sinó que hi ha altres convenis, convenis importants, com pot ser el de carreteres, que tampoc s'estan complint. I, per tant, evidentment creiem, i això s'està fent per part de la Diputació que cal exigir a la Generalitat que es faci aquest compliment d'aquests convenis. Però més enllà de la sensació que podem tenir en qüestions d'àmbit financer, també estem cedint parcialment amb programes propis de la Diputació, criteri que nosaltres ja des de fa molt temps no compartim.

Per tant, en tot cas, les nostres diferències no poden deixar de costat que ens sembla fonamental que se segueixi la línia de treball que es va obrir a l'inici d'aquesta legislatura i per tant **ens abstindrem**.

Tot seguit intervé el **Diputat del Grup del Partit dels Socialistes de Catalunya – Progrés Municipal, Sr. Roig**, qui diu: Per començar permeti'm que situï el context en què es presenta aquest Pressupost per a l'exercici 2015 i, evidentment, és un Pressupost que ens tanca un cicle polític, un cicle que va començar amb les eleccions municipals del 2011.

Aquí ja s'ha dit, i penso que hem de remarcar, perquè ha estat el far que ens ha guiat aquests quatre anys, que aquesta legislatura ha estat totalment marcada per la crisi econòmica que vivim ja des de l'any 2008. Una crisi que, evidentment, no solament afecta el conjunt de la nostra societat, sinó que, i no podia ser d'una altra manera, té una incidència molt directa en el món local. I això ha representat que en moments determinats hem tingut que anar canviant, modificant moltes de les nostres prioritats per poder atendre tota aquesta situació de la forma més adequada possible, diria jo.

Tots els que formem part d'aquest plenari som ben conscients d'aquesta realitat, diria greu realitat, per la qual hem anat incorporant totes aquestes noves propostes i a les que ja estaven engegades, donar-les una continuïtat amb la màxima voluntat d'ajudar a tots el ajuntaments de la nostra demarcació.

Com deia, aquesta crisi que ve ja del 2008, en el mandat anterior ja hi va tenir un reflex i aquesta Diputació ja va començar a posar eines, va començar a posar instruments, tant de caràcter tècnic com de suports econòmics per afrontar aquesta crisi, perquè els alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores, que havien d'estar al davant i lluitar cada dia, poguessin aplicar polítiques per sortir-se'n, o, si més no, per gestionar de la millor manera. I aquí recordo un pla de reducció que es va fer de la despesa d'aquesta casa de 100 milions d'euros mitjançant el traspàs de serveis impropis que tenia la Diputació en aquells moments, a la Generalitat, reduint despesa de suplència. I, també, reducció d'altres despeses sempre que no afectessin o que estessin vinculades directament als ajuntaments. I, bé, aquest camí es va començar fa uns anys i, malgrat que avui ens parlin o les intervencions parlaven que hi ha unes previsions de millora econòmica, la realitat en el moment que tenim és que el nombre d'aturats en aquest moment està a uns nivells insostenibles. Les famílies tenen greus dificultats per tirar endavant, i aquest nombre de famílies no para d'augmentar, raó per la qual, i aquest Pressupost en una part ho reflexa, hem de continuar destinant tants esforços i tants recursos com ens resulti possible per mirar d'ajudar-los a través dels seus respectius ajuntaments. Tots plegats conscients d'aquesta greu situació i, en aquest cas, el Grup socialista, des d'un primer moment va voler aportar tot el seu coneixement i tota la seva experiència per mirar de pal·liar aquesta situació amb la millor mesura que fos possible. En aquest Grup el que sempre ens ha marcat, el que ha marcat les nostres actuacions, tant en el present mandat com en els anteriors, ha estat l'activació de polítiques actives de lluita contra l'atur i, també, tractar de garantir que a tots el serveis bàsics que van necessitant les persones s'hi pogués arribar. I és precisament per tot això que, al llarg d'aquests exercicis pressupostaris, hem fet des del nostre Grup tot un suport, tot un seguit de propostes i aportacions al Govern que, val a dir-ho, han estat acceptades majoritàriament, raó per la qual sempre hem estat donant en aquest mandat el nostre suport als diferents Pressupostos.

Dit això també i, evidentment, hi ha unes diferències evidents entre la visió municipalista i de gestió del Pressupost entre el nostre Grup i la que té el Govern. Per

a nosaltres sempre ha prevalgut, en aquest cas, la responsabilitat amb els ajuntaments per damunt de qualsevol pacticisme partidista. Només recordar, a títol enunciatiu, que en el Pressupost de 2012 varem proposar un pla de xoc que, entre d'altres reaccions, proposava la creació d'un fons econòmic extraordinari per fer front a situacions d'aquestes que Déu mana, situacions d'urgència social, també destinat a finançar programes de foment d'ocupació, desenvolupament econòmic, etc, etc. i per fer front també a les despeses que estaven tenint els propis ajuntaments davant de tota aquesta situació que s'està produint. El resultat final d'aquell 2012 es va traduir amb una assignació que es va fer directa als ajuntaments per atendre tot. En aquesta línia, també, al 2013 i sobretot vist que la situació, no solament no anava enrere, sinó que s'agreujava, varem proposar des del nostre Grup continuar amb totes aquestes accions iniciades i també obrir nous camins, nous instruments i facilitar nous recursos als ajuntaments. I, en aquell cas, amb l'objectiu de, amb uns objectius també ja molt concrets; estem parlant de que en aquell moment es va parlar d'atur juvenil, atur de llarga durada, desnonaments i, per tant, més suport a les polítiques d'habitatge. I, finalment, també i vostès recordaran que, degut a les retallades que varem patir per part del Govern de l'Estat, un suport especial en tota la qüestió que fa referència al programa de teleassistència.

Aquest exercici, que ara acaba, penso que ha estat un exercici que, a part de continuar amb les accions que havien estat iniciades en exercicis anteriors, a algunes he fet esment ara, des del nostre Grup es va plantejar també la dotació d'un programa extraordinari, programa extraordinari de 50 milions d'euros que, evidentment, anava destinat a servir o a donar sortida a totes aquestes necessitats ordinàries i extraordinàries que tenien els ajuntaments i que en definitiva anaven adreçades a impulsar actuacions de foment de l'ocupació. Així com dos programes que es van proposar que es recuperessin, i que es van dotar amb 10 milions d'euros cada un: el que feia referència a camins, i el que feia referència a edificis singulars.

Entrant ja en el que és el Pressupost, tema d'aquest plenari, del Pressupost del 2015, voldria dir, en primer lloc, que es tracta d'un Pressupost que, evidentment, està a cavall, com aquí ben bé s'ha dit, entre dos mandats. Per tant, finalitza un mandat però es gestionarà en un proper mandat i, per tant, des del nostre Grup, considerem que seria bo que tingués el màxim de suport possible i de consens i, així mateix, que fos un Pressupost capaç de, en el procés del seu funcionament, d'incorporar el màxim de demandes que es puguin o s'han fet des dels diferents Grups polítics.

En aquest cas, des del nostre Grup, des del Grup socialista, hem plantejat sempre la necessitat de continuar amb la majoria d'accions que s'estan portant a terme a hores d'ara i, també, hem plantejat un darrer esforç pressupostari, i evidentment, no podia ser altre que dirigit a atendre les activitats destinades totalment al foment de l'ocupació en els municipis. Aquest esforç s'ha concretat en un programa extraordinari, un programa que cavalca, una part, en el Pressupost d'aquest 2014 i una part en el Pressupost que en aquest moment estem debatent, el de 2015, en el qual s'hi destina un total de 60 milions d'euros. La seva distribució, com tots sabem, es divideix en dos parts: una primera seguirà uns criteris generals de població, per dir-ho d'una manera clara i entenedora; això sí, garantint, como ja s'ha fet en altres vegades, un mínim pels municipis petits i posant un topall pels municipis més grans. I la resta de la quantitat serà distribuïda, com no pot ser d'altra manera, en relació amb el nombre d'aturats

amb criteris al voltant dels números d'aturats dels municipis i, pensant que hi ha una premissa important i una qüestió que és que la quantitat que s'assigni als municipis anirà destinada majoritàriament a temes d'ocupació local.

Nosaltres creiem, sincerament, que aquesta proposta serveix per tancar aquest cicle electoral tan complicat econòmicament i, a més, per donar resposta evidentment, amb les mesures i les possibilitats que té aquesta corporació a la situació que estan vivint les persones del nostre territori.

Si des del principi del mandat de la Diputació, i això cal també tenir-ho clar i s'ha apuntat aquí, s'ha pogut donar resposta a tota aquesta situació tan i tan complicada econòmicament pels municipis, ha estat perquè aquesta institució tenia i té una economia sanejada amb uns nivells d'endeutament baixos i una disponibilitat econòmica important, la qual cosa ha comportat que, en aquests moments de crisi, s'hagi pogut donar resposta a aquestes noves realitats i a aquestes situacions que han anat sorgint sense tenir que renunciar al suport i a les línies que tenia creades aquesta institució, tant tècnics com econòmics i que, en definitiva, els ajuntaments ja tenien marcats en els seus propis plans d'actuació.

Ara, també els hi haig de dir, els hi hem de dir, que el que és preocupant des del punt de vista del model de gestió del Pressupost de la Diputació, que és un Pressupost basat en l'assistència, o hauria de ser un pressupost basat en l'assistència i no en les subvencions; el que és preocupant és que el pes, el conjunt de les transferències corrents de capital hagi crescut més d'un 10% de les despeses ordinàries, mentre que en el conjunt dels capítols 1, 2 i 3 hagi disminuït un 10%. Això defineix una mica quin és el model que vostès han portat a la Diputació, i aquí s'hi troba una de les diferències que els hi comentava abans.

Per acabar ja la meua intervenció, sí que m'agradaria, per això, en primer lloc, fer un reconeixement i després dues reflexions finals. Penso que és just i merescut que sigui aquest reconeixement per a la representació sindical d'aquesta casa i els hi diré perquè: en uns moments complicats van demostrar una responsabilitat, i en el famós decret 20/2012 de l'Estat, que ens va complicar a tots, a tots, molt les coses, tothom va ser capaç de posar voluntat, de posar imaginació, de buscar sortides amb els dos problemes que l'esmentat decret ens va crear, i que, diguem-ho també, en aquells moments semblaven que eren irresolubles. I també aquest reconeixement a la tasca que fan tots els funcionaris d'aquesta casa dia a dia, doncs tot això que estem parlant, tots aquests projectes que estem plantejant, que hem plantejat al llarg del mandat i els que estem fent ara, totes aquestes propostes no serien propostes, no serien, no es podrien portar a terme si no fos per la tasca de tota aquesta gent i que, en definitiva, això repercuteix en els veïns i veïnes d'aquests 311 municipis que formen la província de Barcelona.

I els hi comentava també un parell de reflexions. Mirin, al llarg d'aquest mandat hem hagut de sortir com a institució, com a Diputació de Barcelona, moltes vegades en auxili del món local, en bona part com a conseqüència dels incompliments del Govern de la Generalitat i per l'impagament als ajuntaments del deute reconegut. Tots recordem, aquí s'han citat en algun moment, fons destinats al pla extraordinari d'assistència financera local, a llars d'infants, escoles de música, consells comarcals,

etc... En definitiva, obligacions reconegudes pel Govern de la Generalitat i que hem hagut de pagar o avançar. I també els hi haig de dir, amb el suport del nostre Grup, des del Grup socialista entenem, pensem i creiem, que cada administració ha de fer-se responsable dels seus compromisos i que no és bo utilitzar els fons d'altres administracions, fons que, també cal dir-ho, ja anaven destinats als municipis i que, en tot cas, s'han tingut que destinar a fer aquesta suplència, però en definitiva, per pagar aquests incompliments que els hi deia. Aquesta corporació, precisament penseu pel gran coneixement que té, per una banda, del món local, ha de destinar tots els seus esforços i, en aquest cas, els seus suports extraordinaris, als municipis, evidentment, que bona falta els hi fa, fent un ús inequívoc de la nostra autonomia. Pensem que això és important i sempre, evidentment, de comú acord amb les necessitats dels ajuntaments, perquè, sens dubte, aquesta és la finalitat i aquesta és la nostra obligació en aquesta institució. Fer d'avanç d'altres administracions, simplement, no hi hauria de formar part, de cap de les maneres, de les nostres prioritats, i no s'hauria d'haver augmentat, en aquest cas, la despesa de suplència de la Generalitat, sobretot tenint en compte el que s'ha anat fent en mandats anteriors, per allò que tots coneixíem com els serveis impropis. La Diputació de Barcelona, és i ha estat i ha de continuar sent, evidentment, una institució experta en cooperar amb els municipis, en fomentar amb la nostra participació allò que sempre diem, l'eficiència i l'eficàcia del conjunt de les Administracions Locals i, totes aquestes qüestions passen, com és lògic, primer per optimitzar recursos, després per prioritzar aquests recursos i aquests aspectes, i dedicar-los a aquestes qüestions i no pas a d'altres.

I la darrera reflexió fa referència a la LRSAL. Bé, suposo que hi haurà gent que ho compartirà però, majoritàriament, sembla que tots estem d'acord que aquesta llei aprovada pel Partit Popular, cal dir-ho, sense cap acord parlamentari, és a dir, només amb els seus vots, no serveix ni ha servit per resoldre cap dels problemes reals dels ajuntaments. El món local, i en aquest cas parlo tant dels electes com del habilitats nacionals, hem trobat, també, en aquest aspecte a faltar l'emparament de la Generalitat de Catalunya en relació amb l'aplicació de la LRSAL; emparament que en altres autonomies de la resta de l'Estat han trobat perquè els seus Governos, fins i tot els governats pel Partit Popular, han tirat endavant propostes. Sobretot quan el Decret llei 3/2014 es va derogar, es va entrar en una situació d'indefensió i, a data d'avui, pràcticament ja entrant en el mes de desembre, i per tant acabant l'any, la Generalitat no ha dictat cap norma que empari les actuacions dels electes, com els hi deia, ni tampoc dels habilitats en relació amb la continuïtat dels serveis a la ciutadania que prestem uns i els altres en els nostres ajuntaments, i a les institucions en les quals hi estem.

Senyors Diputats, senyores Diputades, el Grup Socialista està convençut que la raó de ser fonamental d'aquesta institució a la qual tots representem, és la cooperació municipal, el suport a les polítiques públiques que regidors i alcaldes desenvolupem des de la proximitat, els nostres respectius municipis, així com el suport a totes les diferents estructures tècniques que fan possible que tots els ciutadans rebin cada dia els serveis que necessiten i que les nostres realitats requereixen. Creiem que les propostes que el Grup Socialista ha fet al llarg d'aquests anys, tant quan estava en el Govern com ara des de l'oposició, han contribuït precisament a assolir aquests objectius. Enguany, i donat que s'ha recollit també bona part de les propostes que hem fet, precisament per reforçar aquestes línies esmentades durant la meua intervenció,

també el nostre Grup **donarà suport a l'aprovació** del Pressupost de la Diputació de Barcelona per aquest proper exercici 2015.

Intervé de nou el **Diputat Sr. Rossinyol**, qui diu: En primer lloc, agrair el suport explícit o amb abstenció dels diferents Grups d'aquí de la Diputació. Sí que jo crec que, evidentment, cal donar resposta a alguna de les qüestions que s'han plantejat en les intervencions que han fet. En primer lloc, i vagi per endavant, perquè crec que és un tema molt important i delicat, quan jo m'he referit a la millora de la situació econòmica, i, que aquests Pressupostos ho reflecteixen i, per tant, podem fer una sèrie de coses que sinó no podríem fer; això no vol dir ni remotament que estiguem parlant d'una bona situació econòmica. Partim de situacions molt, molt complicades i l'únic que es planteja és que sembla que aquestes situacions tan, tan, tan complicades han començat a revertir i han començat a canviar de tendència. Ni més ni menys. I lluny, molt lluny, de dir que la situació econòmica és bona ni remotament.

Sr. Portabella, vostè ha comentat que hi ha un increment important de les xifres d'aquest Pressupost, del total d'aquest Pressupost, a part del tema comptable, perquè hi ha hagut un increment de les aportacions de l'Estat. Efectivament és així, però també em reconeixerà que el fet d'haver pogut assumir una operació de 73 milions d'euros sense cap mena de problema, alguna part de bona gestió també hi ha hagut en aquí per part de l'equip de Govern. Hem pogut fer això precisament perquè realment s'han portat a terme unes polítiques molt rigoroses, molt serioses de gestió de la casa que ens ha permès una tranquil·litat absoluta, poder passar d'aquest 13% d'endeutament a un 24. I això jo crec que també s'ha de posar en valor i també és just, jo crec, reconèixer-ho.

Per part de les reflexions que alguns Grups han fet de les polítiques, que s'han referit com a polítiques pont a la Generalitat, en relació a que la Diputació assumeixi una sèrie de serveis que teòricament, o no teòricament, havia assumit la Generalitat, l'equip de Govern aquí a la Diputació, del qual jo en formo part, hem partit d'una premissa que crec que tots compartim: al final als ciutadans els importa molt poc, els importa molt poc qui paga o deixa de pagar un servei. El que sí necessiten els ciutadans és que se'ls hi doni el servei, amb una bona qualitat i en el moment que els hi cal. Tot lo altre és fruit d'una sèrie de legislacions, de sistemes de finançament, absolutament conjunturals. El nus de tot plegat és donar aquests serveis, i això és el que nosaltres hem volgut fer des de l'equip de Govern, donar serveis a la ciutadania, i donar aquells serveis, i no via Generalitat o via per salvar no se què; no, no, per donar suport als municipis que donen aquests serveis. I això és el que hem estat fent i durant aquests quatre anys jo crec que és el que ha motivat moltes de les decisions que nosaltres hem pres.

També s'ha fet alguna referència a l'important increment en l'àmbit de la inversió que consta en aquests pressupostos. Aquí jo només voldria recordar que, com tots vostès coneixen sobradament, la xarxa d'inversió, la xarxa, el Pla de Concertació, les inversions, doncs això, el ritme de la seva execució el marquen bàsicament els ajuntaments. A mesura que van executant, nosaltres hem d'anar dotant pressupostàriament, i allò que s'ha acordat a principis de mandat es va executant i, fins i tot, moltes vegades s'acaba el mandat i queden coses penjades perquè els ajuntaments, pel motiu que sigui, no han pogut fer-se càrrec, no ha pogut assumir, no

han pogut executar aquestes inversions. Per tant, d'aquest important increment, una part significativa precisament, ve d'aquesta realitat.

Sr. Funes, miri, coincidim absolutament amb el que vostè ha començat explicant. Hi ha un mal finançament del món municipal, és veritat. És d'aquelles assignatures pendents del municipalisme en què no hi ha una normativa seriosa, no hi ha un plantejament seriós de com es pot dotar de suficiència financera als municipis. I, per tant, en això hi estem absolutament d'acord. No coincideixo amb els seus desitjos de qui ha d'encapçalar el proper Govern, joestic convençudíssim que serà molt millor per a la Diputació i pel país que sigui un Govern de Convergència i Unió. Però això suposo que és una opinió i les diferències d'opinions són raonables. Vostè s'ha queixat de que no hi ha hagut diàleg o que no han tingut prou informació. Home, jo crec que la Comissió Informativa, per exemple, hagués estat un bon lloc per a que vostès poguessin plantejar totes aquelles mancances d'informació que vostè ha plantejat. Precisament, es fa una Comissió Informativa, es fan Comissions Informatives, precisament perquè també es puguin plantejar tots aquells dubtes o tots aquells aclariments que vostès considerin pertinents. I vull recordar que a la Comissió Informativa, vostès, tot això que avui han comentat aquí, no en van dir res. De fet no van dir res. Per tant, jo crec que també cal, i és bo, col·locar cada cosa en el seu lloc i cada àmbit de discussió també en el seu lloc.

També vostès han afirmat que la Diputació ha tendit a la paràlisi i que pràcticament no s'ha fet res. Jo aquí li vull plantejar, i li vull recordar, una sèrie de programes extraordinaris que no s'havien fet, que s'han implantat amb la col·laboració de tots vostès, perquè tots aquests programes, o la immensa majoria, han estat acordats en aquest Ple i, per tant, jo crec que no és just com a mínim aquest plantejament. Permeti'm que li recordi el Programa de Suport a la Solvència per un import de diferents exercicis de més de 39 milions, quasi 40, el Programa Extraordinari d'Urgència Social: 30 milions, el Programa Complementari de Suport a l'Economia Productiva: 40 milions, el Programa Complementari de Línia de Suport a les Inversions Financeres Sostenibles: 35 milions, el Programa Complementari de Suport a la Garantia de Prestació dels Serveis Públics: 15 milions; suport a les Llars d'infants, de titularitat municipal: 35 milions, el Programa Complementari de Foment de l'Ocupació Local: 60 milions, el Transport escolar no obligatori: 24 milions, les depuradores: 12 milions, el Pla Extraordinari d'assistència Financera: 175 milions, suport financer en l'àmbit FEDER: 9 milions 400, operacions de tresoreria a consells comarcals, als quals s'havia deixat de banda: 28 milions, etc, etc,... I això només són alguns exemples de coses que s'han fet. Segur que se'n podrien haver fet moltes més, segur, i això precisament és el que tots plegats hem d'intentar en el futur. Però crec que s'han fet coses, i s'han fet moltes coses, i crec que han anat a beneficiar directament els ciutadans i les competències dels municipis. Jo crec que, clar, cadascú té les percepcions que té, però parlant amb molts alcaldes, segurament amb els que vostès han parlat, crec que el nivell de satisfacció no és alt, sinó molt alt. És la nostra percepció, això també evidentment cadascú té l'entorn que té.

Han comentat el tema de l'endeutament i m'ha sorprès, perquè per una banda ens han dit que voldrien i que ens deien que ens hauríem d'endeutar i després els hi ha preocupat. Jo li vull tornar a repetir les dades de l'endeutament, no es preocupi. La que nosaltres hem assumit no és assumible, sinó absolutament assumible. Hi ha molts

ajuntaments, moltes administracions locals que voldrien estar amb el 24% d'endeutament, que és com quedarem si fem aquestes operacions d'endeutament. Jo crec que són unes xifres absolutament remarcables, amb el sentit de bones, i d'administració sanejada. Ho hem fet perquè ho podíem fer i perquè en aquests moments creiem que era necessari fer perquè per altra banda el recurs a l'endeutament s'ha d'utilitzar quan es necessita. Si tens recursos suficients per fer totes aquelles polítiques que en aquells moments creus que has de fer, no és necessari endeutar-te, perquè al final, si t'endeutes el que fas és pagar interessos a les entitats de crèdit, cosa que no crec que sigui un bon destí dels ingressos públics. Si no tens més remei en un determinat moment, si que es plantegen unes necessitats clares, que aconsellen aquest endeutament, doncs, es fa. I aquest és el que nosaltres hem fet en aquests moments.

Pel que fa a les reflexions que ha fet en relació amb els treballadors, ha posat èmfasi en el tema de l'equiparació dels treballadors de l'Organisme de Gestió Tributària amb els de la Diputació de Barcelona. Jo aquí l'únic que voldria és recordar que la situació, aquest diferent règim, cobreix primer unes necessitats reals i unes necessitats reals que nosaltres considerem que són així, però que vostès també, perquè aquesta diferència de règim es va plasmar quan vostès governaven la Diputació, i que nosaltres, i ho van fer, i ho van fer correctament, nosaltres estem d'acord. Però el que no té sentit, crec que no és correcte, com a mínim, home, quan es governa dir una cosa i quan no es governa dir-ne una altra. L'Organisme de Gestió Tributària, quan es va crear com a organisme, era una entitat separada, separada de la Diputació perquè hi havia unes necessitats determinades. Si quan vostès governaven haguessin pensat que això no era adequat, estava a les seves mans i no van fer-ho; lògicament, ara no ens demanin a nosaltres allò que vostès van veure lògic no fer quan vostès governaven.

Pel tema que també s'ha comentat per diferents Grups, el tema de la subordinació de la Diputació a la Generalitat, em remeto a allò que ja he comentat abans: nosaltres, al final creiem que s'ha de donar suport i respondre a les necessitats de la ciutadania i, per exemple, coses que vostès han comentat, escoles bressol, transport escolar, transport adaptat, depuradores, doncs sí, creiem que això és bo per a la ciutadania, és bo pel territori i crec que com a administració que tenim la capacitat de fer-ho, ho hem de fer, perquè al final, més enllà de qui ho fa, què i com ho fa, i quines són les circumstàncies, el que hem de fer és donar el servei, donar resposta a les necessitats de la gent.

També han comentat que han posat, que hem posat a disposició de la Generalitat la XAL i l'Organisme de Gestió Tributària i, sincerament, no sé en què es basen per a dir això. A la XAL el que hem fet és reestructurar-la, i bàsicament amb un criteri que jo crec que compartim tots plegats, que és que la XAL no havia de fer competència als ajuntaments, sinó que els havia de donar suport, tant tecnològic com econòmic. I els canvis profunds que s'han fet a la XAL obeeixen a aquest servei, que a més a més tinc la percepció, potser equivocada, però tinc la percepció, de que els usuaris, per tant, els ajuntaments, estan força satisfets d'aquests canvis que s'han portat a terme. I quant a l'Organisme de Gestió Tributària, continua sent un organisme que el que fa és la recaptació per delegació dels ajuntaments, i tan bé funciona que com vostès saben, a cada Comissió Informativa, precisament, tenim una llista llarguíssima de nous

ajuntaments que ens encomanen més feina perquè funciona i que precisament, aquí serà molt important, s'estan prenent les mesures necessàries per incrementar el nombre de personal de l'Organisme de Gestió Tributària per poder donar resposta a aquesta major demanda dels seus serveis l'Organisme de Gestió Tributària.

Per part del Sr. Llobet, ha comentat que s'han incrementat les aportacions de l'Estat. Efectivament, s'han incrementat les aportacions de l'Estat, però també li voldria fer una reflexió: home, s'han incrementat, però per què s'han incrementat? doncs perquè l'Administració de l'Estat fa un quadre macroeconòmic en els seus Pressupostos, en el qual queda vinculat per totes les decisions, tant per les que pren ell com per la resta, i com que això va a base de percentatges, òbviament, si ells són optimistes per ells, també ho són per nosaltres, i si són pessimistes per ells també ho són per nosaltres. Han estat optimistes, i crec que, a més a més, raonadament, perquè realment les macromagnituds anaven cap a aquesta línia, en major o menor mesura, i això ens ha beneficiat. Jo no ho atribuiria a una voluntat decidida d'esforç per a dotar de més recursos la Diputació de Barcelona perquè crec que això és, diguéssim, allargar una mica més del compte el que és la pura realitat, no?

Abandona la sala de Plens el Sr. Portabella.

I el **Diputat Sr. Rossinyol** continua la seva intervenció i diu: Per acabar, també, al Sr. Roig agrair-li realment el suport i la col·laboració. Hem coincidit amb moltes de les polítiques importants que ha aportat la Diputació durant aquests 4 anys, i això ens ha permès fer aquests programes que hem acordat, polítiques socials i de reactivació econòmica i amb uns plans realment importants que jo crec que han donat resposta a una sèrie de necessitats. No sé si hem canviat el model d'assistència a subvenció, jo crec que no, que l'assistència s'ha mantingut, no hi ha cap ajuntament que hagi vist reduïda l'assistència que se li ha estat donant durant aquests 4 anys. És més, jo crec que s'ha incrementat, entre altres coses, també, potser, perquè hem tingut més demandes. El que sí hem incrementat són les subvencions, i les hem incrementat de comú acord amb tots vostès, precisament perquè en un moment de crisi, els ajuntaments ens demandaven una sèrie de mesures, aquests plans que vostè ha comentat i que jo també he comentat, per poder tirar endavant els seus municipis. Per tant, jo crec que el correcte seria dir: sí que en percentatge ha canviat, però és clar, també hem aconseguit durant aquest mandat destinar molts més diners als municipis dels que es destinaven abans, i això també crec que és fruit d'una gestió que s'ha fet aquí, a la Diputació, i bastants més diners. I també la Diputació, vull recordar que també ha sofert els increments o decrements durant aquests quants anys derivats de la participació en els tributs de l'Estat, i això també s'ha de tenir en compte. I evidentment, sí que és veritat, varem trobar una Diputació sanejada, i això és realment cert. I ara crec que també hi ha una Diputació sanejada. No dic que deixarem sinó que reprendrem una Diputació sanejada al 2015, però també convindran en que no és el mateix gestionar de forma sanejada en un moment d'opulència econòmica que en un moment de crisi. I a nosaltres ens ha tocat fer-ho en aquests moments de crisi, i crec que realment ens hem sortit. Per tant, reitero, agrair el suport explícit o implícit, amb la votació a favor, o amb les abstencions, de tots els Grups. Crec que finalment durant aquests 4 anys efectivament hem pogut fer moltes coses perquè hi hagut molt bon to per part de tothom, moltes ganes de tirar endavant i donar resposta a les necessitats del món local. I això s'ha visualitzat, i es visualitza, dia a dia, en els acords que es

prenen en aquest Ple, i en aquest cas també amb el seu vot en aquesta proposta de Pressupost que avui sotmetem a consideració.

Intervé el **President del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya – Acord Municipal, Sr. Prat**, qui diu: M'he quedat sol. Vull dir, primer de tot excuso el company Jordi Portabella que ha hagut de marxar. Un petit aclariment arran de la resposta del Sr. Carles Rossinyol: crec que el nostre Grup hem estat molt leals en aquest mandat perquè lògicament així ens varem comprometre, estar al costat de la gent del nostre territori, al qual representem, i també dels nostres ajuntaments. I lògicament hem reconegut aquest esforç que ha fet la Diputació. De fet, hem votat a tots quatre Pressupostos, a tots hem votat favorablement. I aquesta política que ha fet la Diputació de Barcelona ens ha permès no estar tan endeutat i ens ha permès dedicar-hi força recursos als nostres ajuntaments, al nostre territori. A aquests plans, doncs, que ens ha explicat el Sr. Carles Rossinyol els hem donat suport i ens han beneficiat. Per això, quan hem parlat nosaltres d'aquest endeutament no ho fem en to crític sinó que ho fem en to positiu. Fins i tot, el company, en Jordi, ha acabat amb aquella frase del famós entrenador del Barça, del Cruyff, que els diners han d'estar al camp, en aquest cas han d'estar en les nostres ciutats i poblacions; i això què vol dir? jo crec que teníem oportunitat, perquè estem molt sanejats, de poder endeutar-nos una mica més. I és el que nosaltres pensem, la nostra opinió, no és cap crítica, sinó que és tot el contrari. Després coincideixo, de fet nosaltres som un Grup petit, però diuen que al pot petit hi ha la bona confitura (vull dir, que esperem que això es vegi properament), suposo que estarem en un cantó o en un altre però hi serem. Doncs el què dèiem, que al ser un Grup petit, estem totalment d'acord amb aquesta reflexió que hem fet, d'aquest paper de substitució, en aquest moments, de la Generalitat. Però això ha de tenir un termini, ha de ser una cosa pont, perquè és veritat que els nostres ciutadans surten beneficiats, i és veritat que els que estem davant dels nostres ajuntaments tenim aquesta realitat del dia a dia de les nostres poblacions, i a través dels ajuntaments i d'aquest acord de la Diputació podem donar resposta a aquesta realitat amb aquestes peticions que es fan. Però, repeteixo, ha de ser una cosa pont, perquè lògicament també és veritat que si la Generalitat pogués fer el seu esforç, aquests ciutadans sortirien molt més beneficiats del que poden sortir ara en aquests moments.

I després també un aclariment amb el Pla de Xarxa de Governos Locals. Estem totalment d'acord. Nosaltres el que voldríem destacar és aquest esforç del Catàleg, que hi ha un 32.42% més en un any que en l'altre per fer la despesa ordinària, corrent, del proper exercici 2015. I també, lògicament, entenem que el Pla de Concertació es va fent a les Meses i que té un període en el qual es va complint segons les seves necessitats, dels ajuntament, i segons s'han volgut repartir, doncs a través de la Diputació. O sigui, el **nostre vot**, torno a reafirmar que **és favorable** tal com hem dit i m'ha agradat molt que reconegués, que lògicament, vostès, l'equip de govern, han portat el pes d'aquestes polítiques, però que també diversos Grups hem estat al seu costat, perquè creiem que hi ha moments en els quals hem de saber sumar tots plegats.

Intervé de nou el **Diputat Sr. Funes**, qui diu: Molt breu, i amb voluntat de no allargar-me més enllà del que sigui imprescindible. Sense voluntat de convèncer al Sr. Rossinyol de res, ni al Grup de Convergència tampoc. Només amb voluntat d'intentar

aclairir el que he intentat explicar abans perquè se m'entengui una mica millor, almenys que s'entengui el que volíem expressar.

Resoldre els problemes urgents del alcaldes i les alcaldesses no és fer municipalisme només. Sí entenem que els ajuntaments estem angoixats, que la situació de molts ajuntaments és molt complicada, que la Diputació ha de sortir a l'ajut contínuament del món local, però això només no és fer municipalisme. Fer municipalisme és intentar fer polítiques públiques que ajudin a millorar la situació dels pobles i ciutats i dels seus ciutadans i ciutadanes. Hem d'anar més enllà. Nosaltres, jo, la meua intervenció reclamava una Diputació no només que fes de bomber, sinó que també fes un paper molt més de promotor, d'innovador, de disseny de polítiques que realment ajudin a la gent. Jo estic d'acord, el nostre Grup està d'acord, en què al final la gent el que vol és tenir serveis. Compte, volem tenir més serveis, en la situació que estem de crisi, en la situació que té la ciutat, molta gent volen tenir més serveis, ja no valen els dissenys de projectes i de serveis públics municipals que hi havia fa 10 anys. Volem tenir més recursos per fer més serveis. Volem tenir més coses, i ens preocupa que no podem fer mes coses perquè estem fent coses que hi hauria de fer la Generalitat. En resum, aquesta és la idea, perquè està molt bé que podem demanar 73 milions d'euros i que ningú ens demani massa coses i que ens podem endeutar. Perfecte. Sí, ja li he dit, em sorprèn que ho fem ara, quan hem estat tot el mandat dient el contrari. Però bé, si ho fem ara, es perquè hem decidit que podem fer mes polítiques. El que ens sobta és que no diem quants diners ens deu la Generalitat, perquè si no em fallen els números, més o menys, aquests 73 milions d'euros és el que ens deu deure la Generalitat. L'última vegada eren 90 milions d'euros, ara no sé quant ens deu, però pam més pam menys deurem estar per aquí. Per tant, ens endeutem amb 73 milions i la Generalitat ens deu més o menys el mateix.

Quan jo parlava de l'explicació del Pressupost, no parlava de les Comissions Informatives. En el meu ajuntament, que serà un ajuntament més o menys petit, o més o menys mitjà, però que és un ajuntament que acostuma a fer debats pressupostaris, i jo vaig a uns quants debats pressupostaris, acostumem a discutir les coses que cada regidor farà a la seva àrea i a la Comissió, però, és el regidor del Govern qui ho explica, no el de l'oposició que li pregunta. Jo estava demanant això. No que el Sr. Carles Rossinyol ens expliqui a la Comissió d'Hisenda que farà la casa. Jo demanava al conjunt dels diputats i les diputades amb funcionalitats de govern que haguéssim fet un esforç d'explicació, de proposta, al conjunt dels Grups polítics de què volien fer. Per això explicàvem que la musica pot estar més o menys bé, però que la lletra petita, que la lletra de la cançó no sabem quina és, perquè no tenim la possibilitat d'haver parlat les coses. No només és un problema de que l'oposició hem d'anar a preguntar-li a l'àrea, creiem que un Govern que està en minoria seria de raó que ens expliqués a la resta de Grups què vol fer amb la voluntat de que hi votéssim a favor, perquè segurament en molts temes ens haguéssim posat d'acord. Insisteixo, com que aquest és un Pressupost que no deixa de ser una mostra de voluntat d'intenció política que al final s'anirà concretant amb programes, doncs, segurament ens hi podrem posar d'acord i podrem votar a favor. Estàvem parlant d'això. Canviar de nom els programes no és fer mes coses. Quan nosaltres, quan jo li he plantejat que la casa teníem la sensació que havia tingut una certa paràlisi, parlava de la màquina de la Diputació. Transferir els diners als ajuntaments no és tenir la màquina de la Diputació fent més coses. Torno al que deia al començament, tenim aquesta sensació. Vostès van fer una

proposta d'organització, en àrees, amb vicepresidències amb responsabilitats, amb unes gerències, amb uns coordinadors d'àrea, uns coordinadors d'àmbit i de matèria, amb una estructura directiva nova i diferent, que en alguns casos ens semblava que podria ser més eficient, però que la nostra percepció dels diputats i les diputades del nostre Grup, però també de molta gent de la casa, i de molts regidors i regidores, és que en alguns moments ha estat poc operativa, ha estat inoperant en alguns casos. És una percepció, si vostès en tenen una altra, es legítim, però és una percepció que és compartida per molta gent.

I sobre l'Organisme de Gestió Tributària, ja acabo, podríem reproduir la conversa del Sr. Roig i meva de fa 7 o 8 anys, en aquest consistori, en aquesta sala de Plens, i en altres espais, no? Sempre ha estat una preocupació nostra, no em faci allò que en fa algun regidor del meu ajuntament, que em recorda que el meu pare va governar l'any 80 per dir-me que jo ho hauria d'haver aprovat. No, no juguem a fer aquesta volta tan llarga. Nosaltres ja fa més de tres anys que no governem. Sempre hem proposat una equiparació de la situació dels treballadors de l'Organisme de Gestió Tributària amb els de la Diputació, en situació social, amb avantatges, amb reconeixement, i ara el que ens preocupa no és només això, és que hem col·locat l'Organisme de Gestió Tributària en un espai més ampli, que és Tributs de Catalunya, i ja hi ha encara més diferències i més situacions estranyes. Per això ens preocupa encara més. L'any 2006 no varem estar parlant de Tributs de Catalunya, en parlem ara, i l'escenari de Tributs de Catalunya és ara, i la situació dels treballadors de l'Organisme de Gestió Tributària diferent amb la resta de la Diputació, però també diferent amb la gent que s'està incorporant a Tributs de Catalunya, també és sensible. I per tant l'únic que us traslladem és que com hem creat aquest espai nou val la pena que intentem que la situació laboral de la gent sigui més o menys raonable i equiparada. I entenem que si el motor de l'Organisme de Gestió Tributària és la seva gent, i els que sou regidors i regidores, i alcaldes i alcaldesses de govern als vostres municipis ho sabeu, que tenir oficines de Gestió Tributària que funcionin és clau, home, creiem que és important que fem un esforç per millorar-ne la gestió, perquè ja fa 3 anys i mig que ho gestionen vostès. I una última petició: sí que és cert que els ajuntaments anem demanant entrar i que l'Organisme ens gestioni les coses. Però comença a haver ajuntaments que comencen a treure'ns competències, i això avui no ha de ser una gran preocupació però sí que és una preocupació de futur, si tenim uns Tributs de Catalunya auspiciats per la Diputació, i la Generalitat de Catalunya ens ha de fer que el món local tingui pitjor gestió dels seus tributs, tenim un problema. Per tant, nosaltres, com la primera Institució responsable de l'Organisme de Gestió Tributària hem de ser el màxim d'eficients i eficaços possible per a que això no passi, perquè això sí que seria una petita tragèdia pel món local.

Per tant, aquesta és la nostra voluntat. La qüestió és que nosaltres no entenem perquè hem de fer tantes coses de substitució de la Generalitat. Ens agrada la música d'alguns programes però no coneixem la lletra, per tant no sabem com es concretarà. I, si us plau, ja, situem-nos a la realitat. Si vostès porten tres anys governant, entenem que ja no toca explicar què passava fa uns quants anys. Tampoc jo els hi he explicat el que fèiem nosaltres quan governàvem a les àrees d'Educació, de Salut Pública o de Medi Ambient. Com que no ho he fet en tot el mandat, doncs tampoc crec que tingui sentit que ho continuïn fent.

De nou pren la paraula el **Diputat Sr. Rossinyol**, qui diu: Molt breument i per acabar, agrair una vegada més al conjunt de les forces polítiques aquí representades, aquest suport. I només quatre precisions perquè jo crec que és important fer-les.

En primer lloc, això de substituir aquí no hi ha hagut cap intenció i no ho hem fet, de substituir ningú, sinó que el principal objectiu de tot el que s'ha fet, i de les polítiques que hem anat portant a terme i que s'han donat, i per a les quals hem tingut el suport de tots vostès, és donar servei als ciutadans, que per això m'imagino que vostès els hi han donat suport.

Pel que fa a l'Organisme de Gestió Tributaria, sí que hi ha una cosa que crec que no és veritat, senzillament. No hi ha ajuntaments que vagin traient competències, retirant-se de l'Organisme de Gestió Tributaria. N'hi ha un, i vostè sap precisament quin és i per quin motiu. Si vol ho parlem, però jo crec que aquest no és l'àmbit adequat per parlar-ne. I, per tant, el fet d'això que a més a més diguem-ne que és un cas rar, complicat per molts altres temes, fer-ne una categoria general no és just, i menys vincular-ho amb Tributs de Catalunya.

Entre d'altres coses perquè la quantitat de feina que pot haver generat Tributs de Catalunya és, no diré poc, es anecdòtica. I sóc, amb això sóc taxatiu, anecdòtica. I a més a més, és una feina que abans feia l'Organisme de Gestió Tributaria de l'Estat, i que ja que això no generava cap problema, i ara ho fem nosaltres, que és en executiva cobrant el corresponent percentatge que li correspon a l'Organisme de Gestió Tributaria. Si això és un gran drama, em costa entendre-ho, sincerament. I, a més a més, he de dir que aquest percentatge en termes de feina és anecdòtic. Per tant, vincular aquestes dues coses no és correcte, senzillament, perquè no obeeix a la realitat.

Repetir, una vegada més, que no només transferim diners, s'han donat tots els serveis i tot el suport que es venia donant abans i més, i hem transferit més diners. Canvien els percentatges, però és molt diferent.

I també, per acabar, en relació amb el deute de la Generalitat, escolti una cosa, no confongui: una cosa és el deute, un tema de tresoreria i altra cosa és pressupostari. El deute, una cosa és l'endeutament que nosaltres assumim o deixem d'assumir, i això està plasmat en el Pressupost, i l'altra cosa és una operació de tresoreria que es va fer en un determinat moment, que és aquest deute de la Generalitat i que es va retornant. I que ara, estic parlant de memòria, però deurem estar entre els 50 i pico milions pendents només, i que a finals d'any, la previsió és que ja s'hagi acabat. Res més doncs. Agraeixo a tots plegats el seu vot. Moltes gràcies.

I el Ple n'acorda l'aprovació per majoria absoluta, amb els vots favorables dels diputats assistents dels Grups polítics de Convergència i Unió (20), del Partit dels Socialistes de Catalunya – Progrés Municipal (18) i d'Esquerra Republicana de Catalunya – Acord Municipal (2) i l'abstenció dels diputats assistents del Partit Popular (4) i d'Iniciativa per Catalunya Verds Esquerra Unida i Alternativa – Entesa (3), sent el resultat definitiu de 40 vots a favor i 7 abstencions.

I no havent-hi més assumptes que tractar, el Sr. President aixeca la sessió essent les 13 hores i 40 minuts.

De tot el que s'ha expressat anteriorment, jo, la secretària, en dono fe.

El President,

La Secretària General